Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 253
Vineri 28 septembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

La ORDINEA ZILEI

Să însămînțăm numai sămînță de bună calitate

Folosirea unei semințe de bună calitate din soiuri raionate corespunzătoare condițiilor locale, aleasă și tratată împotriva bolilor constituie o chezășie a obținerii unor recolte mari. Iată de ce, în momentul de față, cînd a sosit timpul însămînțărilor, trebuie să ne ocupăm cu cea mai mare grijă de procurarea, condiționarea și tratarea întregii cantități de semințe ce urmează a fi introdusă în pămînt. Aceasta se cere cu atît mai mult, cu cît în acest an, din pricina căldurilor mari, în multe părți boabele de grîu nu s-au dezvoltat normal, fiind zbircite, șistave, cu o putere de încolțire slabă.

Partidul și guvernul au luat măsuri pentru ca sămînța de grîu, secară sau orz necorespunzătoare să fie schimbată cu sămînță de bună calitate, cu deplină putere de încolțire, selecționată și tratată. Schimbul de semințe se face la toate bazele de recepție din țară. Pe baza unei adeverințe eliberate de sfatul popular comunal, în care este înscrisă cantitatea de sămînță de care are nevoie, fiecare țăran muncitor poate să schimbe grîul la baza de recepție, primind de aici sămînță de soi, curățată și tratată. Deoarece timpul pentru semănat a sosit și cantitățile de sămînță ce trebuie schimbate sînt mari, se impune ca sfaturile populare și organele agricole să organizeze astfel schimbul de semințe, încît această operație să decurgă peste tot cît mai operativ, fără nici o defecțiune. Este necesar ca schimbul de semințe să fie organizat pe grupe de țărani, pe sate, sau pe comune. In felul acesta, se pot evita aglomerațiile de la bazele de recepție.

Acei țărani cu gospodărie individuală care nu au sămînță pentru schimb pot să-și procure cantitățile necesare cumpărîndu-le din alte comune sau regiuni. Pentru ușurarea schimbului, ei pot preda cantitățile cumpărate unei baze de recepție din regiunea respectivă, urmînd ca, întorși acasă, pe baza adeverinței primite, să ridice de la baza de recepție de care aparține comuna lor cantitățile respective de sămînță de bună calitate.

Intr-o serie de regiuni, ca Iași, Timișoara, Galați, Baia Mare, Pitești și Oradea, condiționarea și tratarea semințelor se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. Datoria organelor de stat și agricole locale este de a grăbi prin toate mijloacele procurarea, curățirea și tratarea întregii cantități de sămînță ce urmează a fi însămînțată. Toate unitățile agricole socialiste trebuie să trimită urgent probe de semințe la laboratoarele pentru analiza calității semințelor. Este foarte important și necesar ca la laboratoare munca de control să se facă cît mai operativ, pentru ca rezultatele analizelor să fie date cît se poate de repede.

Gospodăriile individuale vor face încercarea puterii de încolțire a semințelor la centrele de germinare organizate pe lîngă sediile punctelor agricole, școli etc. In această privință, țăranii muncitori trebuie să se bucure de îndrumarea și sprijinul concret al inginerilor agronomi și tehnicienilor agricoli.

Mai repede — mai bine!

Combinerul Bursimă Ion și tractoristul Constantin Dumitru de la G.A.S. Fundulea, raionul Brănești, recoltează zilnic cu ajutorul combinei sovietice K. U.—2 cîte 4 hectare de porumb.

Știri din raionul Giurgiu

■ Membrii întovărășirii agricole „Tudor Vladimirescu" din comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu, au început recoltatul sfeclei de zahăr. O dată cu recoltatul, întovărășiții curăță sfecla de frunze.

Datorită aplicării regulilor agrotehnice înaintate, producția medie obținută de întovărășiți este de peste 30.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar.

Pînă în prezent, ei au transportat la fabrica „Popa Șapcă" din Giurgiu, cu care au contractat această cultură, un prim transport de aproape 100.000 kg de sfeclă.

Zilele acestea, și asociația simplă de cultivare a sfeclei de zahăr din Ghizdaru va trimite fabricii „Popa Șapcă" rodul bogat al muncii lor.

★

■ La baza de recepție din Giurgiu s-au luat din timp măsuri în vederea depozitării recoltei de porumb din anul acesta. Astfel, au fost construite 3 pătule din prefabricate cu o capacitate de peste 450 tone și au fost reparate și dezinfectate toate cele 17 coșare care au o capacitate de aproape 1000 de tone.

Traian Barbălată
corespondent

„Așa e obiceiul..."

In hotarul comunei Remetea din raionul Timișoara, lanurile de porumb au ajuns la maturitate deplină încă din primele zile ale lunii septembrie. Colectiviștii și întovărășiții din această comună au recoltat aproape în întregime culturile de porumb, eliberînd terenul în vederea arăturilor pentru însămînțări. O parte însemnată din aceste porumbiști a și fost însămînțată cu grîu și orz de toamnă.

Dacă în gospodăriile colective și întovărășirile agricole din comuna Remetea munca a fost bine organizată, asigurîndu-se astfel condiții pentru terminarea însămînțărilor de toamnă în cadrul epocii optime stabilite, în sectorul individual, organele agricole, cît și sfatul popular au lăsat culesul porumbului să se desfășoare de la sine. De pe cele 1.644 ha cu porumb, recolta nu a fost strînsă în prezent decît în proporție de 20—23 la sută. Chiar și pe aceste suprafețe, recoltarea nu s-a făcut cu coceni cu tot, fapt care împiedică începerea arăturilor în vederea însămînțărilor. Unii țărani muncitori, ca Ștefan Nerodea, Ion Avrămescu, Niculae Gîlcă și încă mulți alții, au recoltat știuleții de acum două săptămîni, iar cocenii nu i-au strîns nici pînă acum. Tehnicianul Ion Moldovan, ca de altfel și comitetul executiv al sfatului popular comunal, caută să justifice această stare de lucruri, susținînd că „așa e obiceiul prin partea locului". Realitatea este că nu se duce muncă de îndrumare pentru a se arăta țăranilor muncitori că de stringerea recoltei de porumb la timp și în întregime depinde în primul rînd posibilitatea efectuării însămînțărilor de toamnă în limitele epocii optime. Doar și colectiviștii și întovărășiții din comună sînt „din partea locului". Asta nu i-a împiedicat însă să părăsească „obiceiul" de a lăsa cocenii cu săptămînile pe cîmp, atunci cînd s-au convins că este în interesul lor să-i strîngă o dată cu știuleții, eliberînd astfel cît mai repede terenul în vederea arăturilor și însămînțărilor de toamnă.

Tehnicianul agricol și activiștii sfatului popular n-ar trebui nici ei să se împace cu acest obicei dăunător, ci să popularizeze exemplul unităților socialiste și să organizeze astfel munca, încît toate culturile de porumb din comună să fie recoltate în cel mai scurt timp.

RAZI POPA

Ni se semnalează că...

...In comuna Tiream din raionul Carei, regulile agrotehnice au fost date uitării. Cantități însemnate de gunoi de grajd sînt lăsate pe la capetele ogoarelor, fără a fi încorporate sub brazdă o dată cu arăturile.

Și în ce privește pregătirea semințelor, lucrurile nu stau mai bine. Din patru trioare existente în comună, trei sînt defecte. Dar nici cel bun nu funcționează, deoarece nimeni nu i-a îndrumat pe țăranii muncitori să selecționeze semințele pe care le vor pune în brazdă toamna aceasta.

In comuna Tiream există și 23 de mașini de semănat; nici una din ele nu este însă în stare de funcționare. Organele agricole din comună nu s-au preocupat să ia măsurile necesare pentru repararea lor și așa se face că mulți țărani muncitori seamănă grîul „cu mîna". De altfel, un prost exemplu îl dau chiar tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular comunal, care trec zilnic nepăsători pe lîngă cele 3 semănători luate de la cooperativă, ce stau aruncate pline de rugină în curtea sfatului. Atît trioarele, cît și semănătorile ar fi putut fi reparate la fierăriile din Tiream, dar acestea stau mai toată ziua încuiate, deoarece conducerea cooperativei nu s-a interesat de aprovizionarea cu cărbuni și alte materiale necesare reparațiilor (fier, șuruburi etc.).

Vasile Pop
corespondent

Fruntași la recoltări

In regiunea Craiova, lucrările de recoltare a culturilor tîrzii se apropie de sfîrșit. In raionul Caracal s-au recoltat floarea-soarelui și porumbul de pe întreaga suprafață de 33.000 ha.

In raionul Segarcea s-a terminat acum cîteva zile și recoltarea sfeclei de zahăr și a florii-soarelui, iar în raioanele Craiova, Filiași, Turnu Severin și Balș, recoltarea florii-soarelui.

In preajma etapei comunale a concursurilor agricole

Concursurile agricole pentru cele mai bogate recolte la principalele plante de cultură au devenit tradiționale în țara noastră. Contribuind la o largă răspîndire a cuceririlor științei și practicii agricole avansate, aceste concursuri atrag un număr mereu mai mare de gospodării colective, întovărășiri și țărani muncitori cu gospodărie individuală.

In raionul Slatina din regiunea Pitești, participă anul acesta la concurs 5 gospodării agricole colective, 10 întovărășiri agricole și 471 de țărani muncitori cu gospodării individuale din 26 de comune.

Tehnicianul Petre Geaba, șeful punctului agricol Coteana, care a desfășurat o susținută muncă de agitație, pentru a face cunoscute obiectivele concursului, se poate lăuda astăzi cu marele număr de țărani muncitori din raza lui de activitate, participanți la concurs. Bune rezultate, atît în ce privește numărul celor ce participă la concurs, cît și sporurile de recoltă obținute de aceștia, au înregistrat și tehnicienii Emil Mărgineanu de la punctul agricol Găneasa, Alexandru Duță de la punctul agricol Curtișoara și alții.

Aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice și sprijiniți pas cu pas de către agronomul Al. Duță și de către ing. Grigore Poida de la secția agricolă raională, colectiviștii din comuna Curtișoara care s-au înscris la concursurile pentru cele mai bogate recolte de grîu de toamnă și de porumb au obținut sporuri de 600 kg și respectiv 700 kg la hectar față de țăranii muncitori cu gospodărie individuală, neparticipanți la concurs. Pentru cultura grîului, ei au pregătit terenul din vreme. Vara trecută, au dezmiriștit îndată după seceriș, au făcut arături de bună calitate, încorporînd totodată sub brazdă gunoi de grajd. Arătura au grăpat-o, sfărîmînd bine bolovanii, iar semănatul l-au făcut cu mașinile S.M.T.-ului. Sămînța folosită a fost triorată și tratată cu abavit, pentru combaterea mălurii. Aceeași atenție au dat-o colectiviștii din Curtișoara și lucrărilor de întreținere a grîului, precum și celor de recoltare.

La porumb, pe lîngă lucrările de pregătire a terenului, care au început cu arăturile adînci de toamnă, și cele de întreținere a culturilor (prășit de 3 ori), colectiviștii au făcut și polenizarea suplimentară artificială.

Metodele prin care colectiviștii din Curtișoara au obținut sporuri atît de mari la culturile de grîu și porumb sînt bine cunoscute astăzi și de ceilalți țărani muncitori din comună și din împrejurimi. Ele au fost larg popularizate. De altfel, cu sprijinul secției agricole raionale și a sfatului popular local, punctul agricol a organizat vizite ale țăranilor muncitori pe terenurile cu care colectiva a participat la concurs, ceea ce, fără îndoială, a contribuit la o mai deplină înțelegere a importanței pe care o are respectarea regulilor agrotehnice. Astfel de vizite au fost organizate și în alte unități participante la concurs.

Rezultate frumoase au obținut și participanții din sectorul individual, ca, de pildă, țăranul muncitor Petre C. Niță din comuna Piatra, care a strîns 1.900 kg de grîu la hectar. Terenul cu care s-a înscris la concurs a fost dezmiriștit, arat, îngrășat și însămînțat cu mașinile. Petre C. Niță a respectat întocmai și celelalte reguli agrotehnice, așa cum a fost povățuit de inginerul agronom.

Din păcate, însă, în raionul Slatina sînt și comune unde tehnicienii agricoli și sfaturile populare subapreciază importanța concursurilor agricole. In comuna Perieți, unde își desfășoară activitatea inginerul agronom Victor Candidatu, nici un țăran muncitor nu participă la concursul pentru cele mai bogate recolte. Nici din comuna Izvoarele, unde există 2 gospodării agricole colective și 4 întovărășiri agricole, nu participă nimeni la concursul agricol din acest an. Greșelii pe care organele agricole și sfaturile populare din aceste comune au făcut-o la începutul anului, cînd nu s-au preocupat de popularizarea concursului în vederea atragerii unui număr cît mai mare de participanți, i se adaugă acum o nouă greșeală: aceea de a nu face cunoscute prin toate mijloacele rezultatele frumoase obținute la diferite culturi de participanții la concurs din comunele învecinate.

Prin articole la gazetele de stradă, conferințe la căminele culturale ori la stațiile de radioficare, prin vizite ori convorbiri publice, recoltele bogate obținute de participanții la concurs și metodele folosite de ei trebuie aduse la cunoștința maselor de țărani muncitori. In același scop, acum, cînd se apropie etapa comunală a concursului, organele în drept din raionul Slatina trebuie să ia măsuri ca premierea fruntașilor să se facă într-un cadru sărbătoresc și cu participarea cît mai multor țărani muncitori din comună. Numai în felul acesta, concursul își va atinge pe deplin obiectivul urmărit.

IDA LAZĂR

IN ACTUALA CAMPANIE AGRICOLĂ

S. M. T.-urile au condiții pentru realizarea unui volum sporit de lucrări de bună calitate

Convorbire cu tov. ing. Niculae Ștefănescu, director general adjunct în Direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii

INTREBARE: *Ținînd seama de condițiile grele din toamna aceasta, vor avea S.M.T.-urile posibilitatea să execute la timp și în bune condiții agrotehnice un volum sporit de lucrări, atît în unitățile agricole socialiste, cît și în sectorul individual?*

RASPUNS: Da. Anul acesta, numai în primele trimestre, S.M.T.-urile din țara noastră au fost înzestrate cu încă 1.000 de tractoare, 300 de semănători de cereale și numeroase alte mașini agricole. In plus, deosebit de cele 9 noi S.M.T.-uri care au intrat în exploatare în luna iulie, în toamna aceasta au început să funcționeze alte 5 noi S.M.T.-uri și anume: Horia, regiunea București, Jirlău și Maxineni, regiunea Galați, Bechet, regiunea Craiova, și Cotușca, regiunea Suceava. Pe de altă parte, personalul S.M.T.-urilor a fost completat cu noi cadre de mecanizatori bine calificați, provenind din școlile de tractoriști, ca și din școlile profesionale de mecanici agricoli. Aceștia au fost selecționați în urma unei atente și minuțioase examinări.

Baza tehnică și cadrele — acestea sînt, după cum se știe, principalele condiții pentru realizarea cifrelor de plan. Sîntem deci îndreptățiți să afirmăm că au fost create premise pentru ca, în ciuda condițiilor grele din toamna aceasta, planul să fie realizat în termeni optimi și potrivit cerințelor agrotehnice.

INTREBARE: *Ce s-a prevăzut pentru ridicarea indicelui de utilizare a tractoarelor și mașinilor agricole în actuala campanie?*

RASPUNS: In afară de măsurile luate pentru alcătuirea unui număr cît mai mare de cupluri și pentru extinderea metodei graficului orar, *S.M.T.-urile au fost îndrumate să organizeze schimbul al doilea la cel puțin 30 la sută din tractoarele de care dispun.* In aceste schimburi au fost repartizați mecanizatorii cu cea mai îndelungată practică, iar terenurile ce urmează a fi arate noaptea sînt în mod obligatoriu identificate și delimitate din timpul zilei.

De la caz la caz, pe măsură ce-și vor îndeplini planurile, brigăzile de tractoare vor contribui la mecanizarea unor noi lucrări, ca împrăștierea îngrășămintelor pe cîmp, tocarea nutrețurilor, bătutul porumbului. De asemenea, au fost date îndrumări să fie folosite pe scară cît mai largă tractoarele grele D.T.-54 și S-80, cu care S.M.T.-urile au fost dotate în vara acestui an, atît la lucrările de ameliorări hidrotehnice și desțeleniri, cît și la lucrările din vii și livezi.

INTREBARE: *Ce măsuri organizatorice au fost luate pentru a se asigura brigăzilor în cîmp un sprijin cît mai eficace?*

RASPUNS: Ținînd seama de condițiile grele de lucru din toamna aceasta, personalul tehnic din S.M.T.-uri a fost îndrumat să dea o deosebită atenție întreținerii utilajului.

Pentru îndrumarea temeinică a mecanizatorilor în vederea respectării riguroase a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, cît și pentru remedierea în cel mai scurt timp a defecțiunilor ce s-ar ivi la tractoare și mașini agricole, mecanicii din ateliere vor lucra toți în această perioadă pe teren. De asemenea, încă 64 de S.M.T.-uri au fost dotate de curînd cu ateliere mobile moderne, înzestrate cu tot aparatajul necesar.

Pentru mai multă operativitate în executarea reparațiilor planificate și mai ales pentru descongestionarea personalului tehnic din atelierele S.M.T.-ului, Direcția generală S.M.T. a dispus ca toate tractoarele care au nevoie de reparații să fie trimise la *centrele mecanice* din regiunile respective. Astfel, pînă la 23 septembrie au și intrat în centre mecanice pentru diferite reparații 616 motoare și 44 de tractoare. Centrele mecanice execută și recondiționări de diferite organe de mașini și piese de schimb, necesare S.M.T.-urilor.

INTREBARE: *Ce ne puteți spune cu privire la condițiile de muncă și de trai create mecanizatorilor pe timpul campaniei de toamnă?*

RASPUNS: In S.M.T.-uri au fost trimise încă 194 de vagoane-dormitor, prevăzute cu toate lucrurile gospodărești necesare. Masa tractoriștilor este asigurată fie de către colectiviștii ori întovărășiții pentru care lucrează, fie de către bucătăriile organizate de S.M.T.-uri — cîte una la 2-3 brigăzi. Pentru a îndruma și controla pe teren acțiunile menite să ofere mecanizatorilor condiții cît mai bune de muncă și de trai, un număr însemnat de ingineri și tehnicieni din Direcția generală S.M.T. s-au deplasat — pentru început — în regiunile București, Galați și Bacău, unde din acest punct de vedere au existat mari lipsuri.

★

Succesele remarcabile înscrise de unele S.M.T.-uri, ca Miercurea-Ciuc, Regiunea Autonomă Maghiară, Rovine, regiunea Timișoara, Bogdana, regiunea București, Cîmpia Turzii, regiunea Cluj, Cobadin, regiunea Constanța, și Poșta Cîlnău, regiunea Ploești, care încă de la 20 septembrie își îndepliniseră planul campaniei de toamnă în proporție de 25,8—36,4 la sută, constituie o dovadă în plus că în toate regiunile naturale ale țării există condiții pentru îndeplinirea planului de lucrări mecanizate la timp și la un înalt nivel agrotehnic.

• DIN EXPERIENȚA MECANIZATORILOR FRUNTAȘI •

Cărui fapt se datoresc succesele noastre?

Anul acesta, brigada noastră și-a realizat planul în campania de primăvară în procent de 135 la sută, în cea de vară în procent de 186 la sută, iar acum se apropie cu pași repezi de realizarea planului din campania de toamnă. De asemenea, cu toate condițiile mai grele de lucru din acest an, în special la arături, noi am economisit pînă acum aproape 5.000 kg de motorină și piese de schimb în valoare de peste 1.400 lei.

Lucrările executate de noi pe tarlalele celor trei gospodării colective pe care le deservim au fost de bună calitate. Dovadă — sporurile mari de recoltă la hectar obținute de colectiviști, care au strîns cu cel puțin 800 kg de grîu și 600 kg de orz mai mult la hectar decît țăranii muncitori individuali; de asemenea, se prevăd recolte frumoase de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi etc.

De altfel, ca urmare a acestor mari sporuri de recoltă, în toate cele trei gospodării colective pe care le deservim s-au înscris recent noi membri: la Arcuș 14 familii, la Valea Crișului 25 de familii, iar la Cilnic toți cei care mai rămăseseră încă în afara colectivei.

Aceste rezultate ne-au bucurat nespus de mult. Totodată, trebuie să arăt că și cîștigurile noastre au crescut corespunzător volumului de lucrări realizat. In luna august, de pildă, eu, șeful brigăzii, am cîștigat 3.200 lei, tov. Iosif Demeter 2.000 lei, iar cei care lucrează la Cilnic cîte 1.900 lei.

Care este cheia succeselor brigăzii noastre?

In primul rînd, trebuie să arăt că mecanizatorilor noștri — cu concursul colectiviștilor — le-au fost create la locul de muncă unde sînt repartizați condiții optime de muncă și de trai.

Atît la Arcuș, cît și la Valea Crișului și Cilnic, tractoriștii noștri sînt găzduiți în casa cîte unui colectivist. In ograda casei, sub un șopron, ei și-au amenajat cîte un mic „atelier", unde execută zilnic îngrijirile tehnice la tractoare și mașini agricole, în condiții mult mai bune decît ar putea face acest lucru în cîmp. Fiecare grup de tractoriști are cîte o cisternă pentru motorină și butoaie speciale pentru ulei, pe care le păstrează în acest „atelier", împreună cu piesele de schimb și materialele necesare îngrijirii tractorului și mașinilor.

Trebuie să arăt că între mecanizatorii brigăzii și colectiviști s-a legat o strînsă prietenie. Noi i-am convins pe colectiviști să folosească mașinile agricole la un număr cît mai mare de lucrări: nu numai la arat, desțelenit, însămînțat și recoltat, cum se obișnuiește în unele locuri, ci și la cultivatul și discuitul ogoarelor, cînd e nevoie, la prășit, la însilozat etc.

Aceasta a ridicat mult indicele de utilizare a tractoarelor noastre. Tot în scopul obținerii unei productivități înalte pe tractor, noi folosim cupluri numeroase, cum e cel compus din cultivator, semănătoare și cîmp de boroane, cel compus din două secerători-legători acționate de un tractor etc.

Mecanicul nostru de sector, Andreu Imre, sau tovarășii care lucrează pe atelierul mobil nu au fost solicitați de noi decît rareori, deoarece fiecare mecanizator din brigadă are o atitudine plină de grijă față de mașini. In brigada noastră, îngrijirea zilnică a mașinilor conform normativului este lege nestrămutată. Deosebit de aceasta, efectuăm și îngrijirile periodice cu toată atenția: spălăm sistemul de răcire, ungere, alimentare a motorului, controlăm starea pieselor, dacă sînt bine strînse buloanele și piulițele, schimbăm uleiul etc.

Pe lîngă îngrijirea amănunțită a tractoarelor și folosirea lor la lucrări cît mai variate, aplicarea metodelor înaintate de exploatare a mașinilor a contribuit de asemenea mult la îndeplinirea și depășirea planurilor noastre de producție. Agronomul de sector Emeric Santai ajută pe fiecare tractorist să-și cunoască bine sarcina de plan, calculată pe ore. Aceasta a făcut ca mecanizatorii să aplice atît la arăturile pentru însămînțări, cît și la cele adînci pentru însămînțările de primăvară, metoda graficului orar. Ținînd seama de lungimea tarlalei, de lățimea de cuprindere a agregatului și de viteza medie a tractorului, tractoriștii își stabilesc de cu seară foile de planificare și știu cîte curse trebuie să facă pe oră pentru a-și îndeplini sarcina de lucru. Nu e de mirare, astfel, că în loc de 3,56 hantri, cît e norma pe tractor, mai fiecare tractorist din brigada noastră execută 4—4,50 hantri zilnic, iar unii, ca Iosif Demeter, chiar 5,50 hantri.

In sfîrșit, vreau să mai subliniez că, la încheierea fiecărei decade, toți mecanizatorii din brigadă se adună pentru două-trei ore la colectiva din Valea Crișului. Aci, în cadrul unei ședințe de producție, noi analizăm mersul lucrărilor, învățăm din experiența celor care au obținut realizări mai mari și luăm măsuri pentru înlăturarea greutăților, acolo unde se ivesc.

Brigada noastră nu este singura din stațiune care lucrează așa. Brigada a 3-a, de pildă, condusă de tov. Mihai Șarcany, care lucrează la colectivele din Moacșa și Eresteghin, obține realizări asemănătoare. Intrecerea dintre mecanizatorii stațiunii devine tot mai dîrză. Scopul nostru, al tuturora, este același: executarea la timp și în cît mai bune condiții agrotehnice a tuturor lucrărilor agricole pe tarlalele unităților deservite și atragerea unui număr cît mai mare de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

DAVID DIONISIE
șeful brigăzii a 11-a de la S.M.T. Sf. Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară

DOUA PLANURI ANUALE

Zilele acestea, mecanizatorii din brigada a 12-a de la S.M.T. „1 Mai" Brăila, care lucrează acum pe tarlalele colectivei din comuna Valea Cînepii, au sărbătorit o mare victorie. Unul dintre membrii acestei brigăzi, tractoristul Ion Cristea, a realizat pînă acum un volum de lucrări de 2 ori mai mare decît cel planificat pe anul în curs. El a făcut două planuri anuale.

Lucrînd cu M.T.Z.-ul la arături adînci de toamnă, de 25—28 cm, el realizează zilnic cîte două norme.

(Foto: N. SCARLET)

FILMUL PENTRU SATE

JURNALUL CINEMATOGRAFIC

„Noutăți din agricultură" nr. 8

La Studioul cinematografic „Alexandru Sahia" a fost realizat de curînd jurnalul cinematografic lunar „Noutăți din agricultură" numărul 8. Avînd o tematică interesantă și variată, fiind realizat într-un chip original, cu scene desfășurate într-un cadru pitoresc, acest jurnal va fi urmărit cu multă atenție de oamenii muncii de pe ogoare.

Primele scene ale filmului ne înfățișează un episod din viața și munca întovărășiților din comuna Castranova, raionul Craiova. Ii vom surprinde pe întovărășiți în plin freamăt de muncă, într-o zi cînd, sub arșița de foc a soarelui, se treieră rodul bogat, operatorul cinematografic ni-i arată pe întovărășiți a doua zi, la împărțirea recoltei de grîu. Aflăm cu acest prilej că adunarea generală a întovărășirii — dînd viață uneia din îndrumările cuprinse în rezoluția partidului nostru din 16—17 iulie a.c. — a hotărît ca împărțirea produselor să se facă atît după suprafața de pămînt adusă în întovărășire, cît și după munca depusă de fiecare membru.

Dintre subiectele instructiv-didactice prezentate de jurnal, foarte interesant este cel referitor la creșterea viermilor de mătase. Sînt înfățișate sericicultoritor probleme legate de hrănirea și creșterea viermilor de mătase, în scopul dezvoltării acestei ramuri agricole aducătoare de venituri mari.

Cel de al doilea subiect instructiv-didactic privind cultivarea nutrețurilor în miriști este de asemenea bine ales, ținînd seama de importanța economică a problemei.

Ultimul subiect instructiv-didactic, și anume polenizarea suplimentară la floarea-soarelui și porumb, este bogat în imagini și va fi fără îndoială de un real folos în generalizarea acestei înaintate metode agrotehnice. Este regretabil însă că valoarea lui demonstrativă nu se ridică deasupra nivelului celorlalte filme realizate pînă acum pe aceeași temă. Se resimte îndeosebi lipsa unui desen animat prin care metoda să fie mai amănunțit explicată.

Din păcate, atît această temă, cît și cea privind cultivarea nutrețurilor în miriști, au fost realizate prea tîrziu.

Studioul cinematografic „Alexandru Sahia", care prin realizarea acestor jurnale periodice aduce un aport în lupta pentru ridicarea nivelului agrotehnic al agriculturii noastre și îndrumarea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului, ar trebui ca pe viitor să înceapă turnarea filmelor din timp, astfel ca ele să ajungă la sate în preajma sau cel mai tîrziu în timpul efectuării lucrărilor la care se referă.

In felul acesta, filmele instructiv-didactice pe care le realizează își vor atinge din plin obiectivul urmărit.

POMPILIU GILMEANU

In clișeu: o scenă din jurnalul documentar „Actualități agricole nr. 8": la întovărășirea agricolă „Tudor Vladimirescu" din Castranova, raionul Craiova.

Planul de colectări trebuie îndeplinit în întregime la toate produsele

* *

Au predat cotele de cartofi și porumb

Țăranii muncitori din comuna Gaida de Jos, raionul Alba, și-au predat încă din luna august cotele datorate statului pe acest an, din produsele animale. Acum, ei raportează îndeplinirea planului de colectare la grîu în proporție de 101 la sută, la alte boabe în proporție de 111 la sută, iar la fîn de sută la sută.

Printre cei dintîi care și-au îndeplinit îndatoririle către stat au fost țăranii muncitori Francisc Debreczeni, Ștefan Debreczeni, Florea Pamfil, care și-au predat cotele pe întreg anul și la cartofi și la porumb.

★

Țăranii muncitori din comuna Dobrosloveni, raionul Caracal, au terminat zilele acestea recoltarea porumbului; prima lor grijă a fost să se achite de îndatoririle către stat. Ivan Victor și Nicu Lungaru, deputați comunali, predîndu-și în întregime cotele de porumb, au constituit și în această privință un exemplu bun pentru ceilalți țărani din comună.

Printre fruntașii la predarea cotelor de porumb se numără și țăranii muncitori Ștefan Ene și Ion Smărăndache.

Urmări ale lipsei de organizare

Se știe că în ce privește stadiul de dezvoltare a plantelor, regiunea Stalin se împarte în două zone distincte. Raioanele Mediaș, Tîrnăveni și partea de nord a raionului Sibiu au o climă de avanstepă. Aci, recoltatul păioaselor a început mult mai devreme și anume în prima decadă a lunii iulie. In celelalte raioane, recoltatul a început cu aproape o lună mai tîrziu. Aceasta a făcut ca treierișul să se prelungească peste termenul fixat. Totuși, la data actuală, treierișul poate fi considerat încheiat în tot cuprinsul regiunii.

In ce privește însă acțiunea de colectare a cerealelor păioase, regiunea Stalin continuă să se numere printre regiunile codașe.

In unele raioane, ca, de pildă, Sighișoara (împuternicit raional cu colectările tov. Zosin Zbîrcea), Mediaș (împuternicit tov. Alexandru Sîngheorghe), această acțiune a fost precedată de o largă muncă politică și în tot timpul desfășurării ei a existat o strînsă colaborare între organele de colectare și celelalte organe de stat și partid. In aceste raioane, planul de colectări a fost îndeplinit la toate păioasele.

Nu același lucru se poate spune despre raioanele Sibiu, Făgăraș și Agnita, în care s-a considerat că îndeplinirea planului de colectări este o sarcină ce revine exclusiv organelor de colectare.

Dacă vom analiza, de pildă, mersul colectărilor în comunele Șoarș și Veneția de Jos din raionul Făgăraș, sau Alămor și Topîrcea, din raionul Sibiu, unde între treieriș și colectări este un decalaj de 9—23 de procente, vom vedea că lipsurile își au obîrșia în primul rînd în delăsarea de care dau dovadă președinții comitetelor executive locale. Atitudinea tov. Frederic Schneider, președintele sfatului popular al comunei Șoarș, care, fiind întrebat cum merg colectările, a răspuns: „Eu mi-s președinte de sfat și nu împuternicit cu colectările", este edificatoare. Cum să fi desfășurat activiștii acestui sfat popular o largă muncă politică pentru a arăta țăranilor muncitori importanța pe care o are predarea cotelor la timp și în întregime, cînd însuși președintele sfatului dă un astfel de exemplu?

Lipsuri grave, care au frînat îndeplinirea planului de colectări în ritm cu treierișul, există și la unele baze de recepție. De exemplu, la baza C. R. Tălmaciu, raionul Sibiu, laboranta Maria Rațiu, în cîrdășie cu alți doi funcționari ai bazei, a pretins producătorilor cantități de cereale în plus sub motiv că nu corespundeau stasului fixat. La sesizările oamenilor muncii de pe ogoare, a avut loc o anchetă din partea activului împuternicitului regional, care, constatînd neregulile săvîrșite, au cerut sancționarea celor vinovați. Pînă la luarea acestor măsuri, s-a pierdut însă un timp prețios, deoarece țăranii muncitori au așteptat — și pe bună dreptate — să se pună întîi ordine în munca colectivului acestei unități de recepționare, și apoi să-și predea cotele.

Și organizarea bazei C. R. din Nocrih, raionul Agnita, lasă mult de dorit. Laboranta și responsabilul bazei se prezintă la serviciu după orele 9 și adesea convoalele sînt nevoite să facă drumul înapoi fără să li se fi recepționat produsele.

Cu totul nesatisfăcător își desfășoară munca și șeful bazei C. R. Rîșnov, tov. Tatu. Acesta nu întocmește la timp borderourile de predare a cotelor și lasă să se cîntărească cerealele cu cîntare neverificate, ceea ce produce nemulțumiri în rîndul producătorilor. De asemenea, la această bază sondajul probelor se face superficial, ceea ce a dat posibilitate unor elemente necinstite, chiaburești, să pună în saci, deasupra, grîu de bună calitate, iar la mijloc, goz.

Rămînerea în urmă la colectări a regiunii Stalin se datorește și modului defectuos de lucru al membrilor aparatului regional de colectare, care au exercitat superficial controlul unităților în subordine, iar atunci cînd au constatat unele lipsuri, n-au luat imediat măsurile necesare pentru remedierea lor.

Ca și în alte regiuni ale țării, și în regiunea Stalin au început recoltarea și colectarea produselor de toamnă (porumb, floarea-soarelui, cartofi etc.), acțiune ce trebuie să ne găsească cu planul de colectare a păioaselor realizat integral. Condiții pentru lichidarea procentajului restant la păioase există în regiunea Stalin. Se cere doar ca între organele de colectare și celelalte organe de stat să existe o strînsă colaborare, iar munca la bazele de recepție să se desfășoare astfel, încît producătorii agricoli care își predau cotele să nu fie purtați pe drumuri în aceste zile, cînd munca la cîmp este atît de aglomerată, sau să aibă alte motive de nemulțumiri.

G. BORCESCU

Biblioteca

IN EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT

vor apare:

ANA HULEA: Se poate mări rezistența plantelor la boli — Colecția S.R.S.C. 40 pagini — 0,60 lei

G.A. SCHMIDT: Embriologia animalelor — vol. II 1.740 pagini — 23 lei.

BORIS CELAN: Igiena și expertiza sanitar-veterinară a alimentelor de origine animală vol. I 720 pagini — 25 lei.

P. GONZACENCO: Prețul de cost în S.M.T. și căile de reducere a lui 40 pagini — 0.80 lei

★ ★ ★: Căile pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost în gospodăriile agricole de stat 20 pagini — 0,30 lei

PROF. DAVID DAVIDESCU: Microelementele solului și rolul lor în sporirea producției agricole 40 pagini — 0.60 lei

V. IONESCU: Reguli tehnice pentru stăvilirea eroziunii solului 40 pagini — 0.60 lei

PROF. DR. LICPERTA: Sulfamidele și antibioticele folosite în medicina veterinară 200 pagini — 5.90 lei.

PROF. GH. STEFANESCU: Avicultura 900 pagini — 31.50 lei

PROF. N. STAMATIN: Vaccinurile și întrebuințarea lor în combaterea bolilor microbiene la om și animale 40 pagini — 0,60 lei

O expoziție agricolă interesantă

Colectiviștii și întovărășiții, ca și numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală din comunele raionului Jimbolia, aplicînd pe scară largă metode agrotehnice înaintate, au obținut și în acest an însemnate sporuri de recoltă la hectar.

Pentru popularizarea experienței fruntașilor și extinderea pe scară cît mai largă a metodelor agrotehnice înaintate, comitetul executiv al sfatului popular raional a organizat la sediul raionului o expoziție agricolă, unde au fost expuse mostre din cele mai bune recolte.

De cum treci pragul expoziției, graficele, indicînd producțiile medii la hectar obținute în ultimii trei ani de către gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raion, îți atrag luarea aminte asupra superiorității marii gospodării agricole socialiste față de cea individuală. Produsele expuse de gospodăriile colective și întovărășiri demonstrează toate același lucru.

Iată, de exemplu, grîul expus de gospodăria colectivă din Lenauheim: 2.480 kg la hectar, aceasta a fost recolta medie de pe 160 de hectare, obținută de membrii acestei gospodării.

Din notele și planșele explicative, vizitatorii pot afla în amănunțime cum au lucrat colectiviștii de au obținut o astfel de recoltă. Aceleași note explicative, care fac ca expoziția din Jimbolia să demonstreze totodată importanța aplicării unei agrotehnici diferențiate, însoțesc toate mostrele expuse: orzul de la G.A.C. „I. V. Miciurin", unde s-a obținut o recoltă de 2.860 kg la hectar, roșiile de la G.A.C. „1 Mai", unde numai pînă acum s-au strîns 25.000 kg la hectar etc.

Dintre produsele expuse de țăranii muncitori cu gospodărie individuală a atras atenția grîul adus de Maria Bandula, din Jimbolia, și de Nicolae Doncea, din comuna Bulgăruș, care au obținut 2.125 kg și respectiv 2.000 kg la hectar. Foarte frumoase sînt și merele expuse de Petru Tauth din Jimbolia. Ingrijindu-și bine pomii și stropindu-i la timp, el a obținut de la fiecare pom pe rod cîte 60 kg de fructe.

Pentru recoltele mari obținute, comitetul executiv al raionului Jimbolia a acordat unor gospodării colective, întovărășiri și țărani muncitori individuali diplome și premii în bani.

Expoziția agricolă din Jimbolia a stîrnit mult interes în rîndurile oamenilor muncii din cuprinsul raionului. In numai cîteva zile, ea a fost vizitată de cca 2.500 de persoane.

Ing. Iosif Faur
corespondent

CALENDAR AGRICOL

Principalele lucrări agricole care trebuie făcute în luna octombrie

In cîmp

Pentru asigurarea unor recolte mari în anul viitor, oamenii muncii de pe ogoare trebuie să grăbească ritmul însămînțării cerealelor de toamnă și borceagului, astfel încît această lucrare să fie terminată în cadrul epocii optime stabilite.

O mare atenție se va acorda schimbului de semințe, pentru a se însămînța numai sămînță de bună calitate, cu o mare putere de încolțire, curată și tratată. De asemenea, să fie folosite cu maximum de randament, după planuri chibzuit întocmite, toate mașinile de semănat existente în comune, ceea ce va asigura nu numai un ritm accelerat, ci și un nivel agrotehnic mai înalt al lucrărilor.

Tot acum se stabilesc terenurile ce urmează a fi însămînțate în primăvară. Pe aceste terenuri se fac arături adînci. O dată cu arătura se încorporează în sol îngrășăminte organice și minerale, mai ales pe terenurile destinate culturilor de plante tehnice. Arăturile adînci de

toamnă se vor lăsa negrapate, pentru ca în timpul iernii să rețină zăpada pe teren.

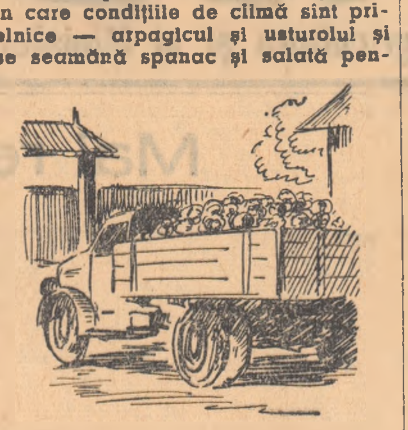
Luna aceasta, se continuă și recoltarea culturilor tîrzii, ca porumb, bumbac, sfeclă de zahăr etc. Cu multă atenție trebuie ales, încă din lan, porumbul de sămînță, care se va usca și depozita separat.

Treieratul orezului, controlarea cerealelor depozitate în magazii, lopătarea, vînturarea sau triorarea lor, după caz, sînt lucrări ce nu trebuie neglijate, oricît de urgente ar fi celelalte sarcini ce ne stau în față.

In grădina de legume

Deosebit de importante sînt și lucrările ce se fac în această lună în grădina de legume. Se recoltează din plin morcovii, pătrunjelul, păstîrnacul, țelina, sfecla, ridichile de iarnă, varza de toamnă, cartofii etc. Cartofii din plantările de vară se vor recolta după căderea brumei, cînd vrejii s-au veștejit. Imediat după recoltare, tuberculii se vor sorta și însiloza, cei pentru sămînță păstrîndu-se separat.

Grădinarii trebuie să se îngrijească de pe acum de alegerea plantelor ce vor servi ca seminceri, pentru a se însiloza separat. In regiunile cu ierni mai blînde, unele legume, ca varza, guliile, prazul, alese pentru producerea de semințe, se pot planta de pe acum. Tot acum se plantează — în regiunile în care condițiile de climă sînt prielnice — arpagicul și usturoiul și se seamănă spanac și salată pen-

tru obținerea de recolte timpurii în primăvară.

Pregătirea terenului pentru culturile de legume din anul viitor, ca și construirea și repararea serelor și răsadnițelor în vederea cultivării de legume pentru consumul din cursul iernii, sînt lucrări de care grădinarii trebuie de asemenea să se ocupe în luna octombrie.

In vii și livezi

In livezi, în această lună, se continuă recoltarea fructelor de toamnă și se începe recoltarea celor de iarnă. Fructele se vor culege cu multă atenție, pe soiuri și calități.

Paralel cu recoltarea, trebuie să se continue desfundarea și săpatul gropilor pe terenurile pe care urmează a se planta pomi. In același scop se vor pregăti și transporta tutorii. Pomii uscați trebuie scoși din timp din livezi, pentru a se planta alții în locul lor.

Pentru a se obține o producție sporită de fructe în anul viitor, pămîntul trebuie arat printre rîndurile de pomi și săpat în jurul tulpinilor. Odată cu aceste operații, se va încorpora în sol și gunoi de grajd. De asemenea, trebuie să se curețe pomii de uscături, mușchi, licheni, să se adune ouăle fluturelui zig-zag și omizile, să se văruiască trunchiurile pomilor și să se aplice

inele cleioase. Fructele putrezite rămase în pomi, cît și frunzele căzute pe jos vor fi adunate în grămezi și arse.

In a doua jumătate a lunii, începe plantarea pomilor, lucrare căreia trebuie să i se dea o deosebită atenție.

In pepinieră, în această lună trebuie să se termine recoltarea și stratificarea semințelor de portaltoi la măr, păr și gutui. Cele de sîmburoase (corcoduș, zarzăr, mahaleb, cireș, porumbar) se seamănă în școala de puieți. Pomii buni de plantat se scot din pepinieră, se clasează, se tratează contra dăunătorilor și se trimit pentru a fi plantați. Cei rămași neplantați se vor stratifica, în vederea păstrării lor pînă în primăvară.

Acum se desfășoară din plin și culesul strugurilor și se face vinificarea. După cules, vițele se vor desface de pe spalier sau araci.

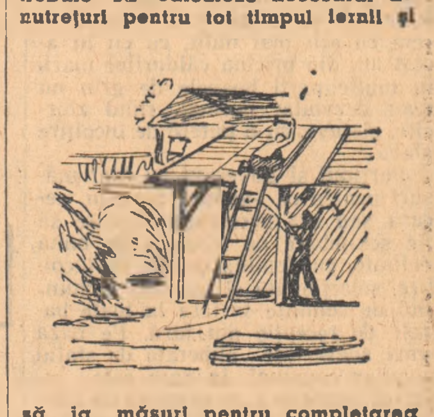
O deosebită atenție se va da recoltării coardelor-altoi, care se vor lua de la butucii marcați și se vor fasona și stratifica în gropi cu nisip. Pentru completarea golurilor în vii, se trag marcote din coardele butucilor învecinați sau se plantează butași înrădăcinați — care urmează a fi altoiți în verde, la anul — sau vițe altoite. In unele podgorii, unde sînt multe coarde pe butuc, se fac tăieri de ușurare, lăsîndu-se totuși o rezervă de coarde ce se vor tăia definitiv în primăvară.

Ca și în livezi, în această perioadă se fac arături printre rîndurile de viță, o dată cu care se încorporează în sol gunoi de grajd bine putrezit. De asemenea, se continuă desfundarea terenurilor destinate noilor plantații de vii și pepiniere.

Către sfîrșitul lunii, începe îngropatul sau mușuroitul viei, lucrare ce trebuie să se termine înainte de venirea frigului.

Pregătiri pentru buna iernare a animalelor

Crescătorii de animale vor verifica cu atenție adăposturile animalelor, le vor face ultimele reparații și le vor curăți. De asemenea, ei trebuie să calculeze necesarul de nutrețuri pentru tot timpul iernii și

să ia măsuri pentru completarea cantităților de furaje ce lipsesc. Furajele să fie depozitate cît mai aproape de grajduri, pentru a se evita greutățile ce survin în timpul iernii la transportul lor. Rațiile săptămînale se vor întocmi în așa fel, încît să se folosească în mod rațional toate produsele secundare din gospodărie (frunze, vreji etc.), iar trecerea vitelor de la regimul de vară la cel de iarnă să se facă treptat.

In vederea asigurării nutrețului pentru primăvară, trebuie să se termine în cel mai scurt timp însămînțarea secarei de furaj, a orzului și a borceagului de toamnă, atît în gospodării, cît și pe izlazurile comunale și loturile zootehnice. In această perioadă trebuie să se continue desțelenirea pășunilor și fînețelor naturale slab productive, pentru a fi cultivate cu plante de nutreț, ca și defrișarea arboreturilor și curățirea pajiștilor.

Paralel cu aceste lucrări, se aleg animalele (tinere și adulte) care vor rămîne în gospodărie și se reformează cele necorespunzătoare. Cu multă atenție trebuie să se supravegheze monta oilor, fătările de toamnă la porcine, precum și monta acestora pentru fătările de primăvară. In același timp, se vor trece la dresaj mînjii de trei ani.

Păsărilor să li se facă controlul sanitar-veterinar, iar stupii, îndată ce începe frigul, să fie depozitați la locul de iernat.

Incepe etapa a doua a celui de al IV-lea concurs al artiștilor amatori de la sate

Echipele de teatru, teatru de păpuși, recitatori și cititori artistici de la sate se pregătesc pentru a participa la etapa a doua a celui de al IV-lea concurs al artiștilor amatori din căminele culturale, casele raionale de cultură și colțurile roșii din gospodăriile agricole colective.

Pentru a se asigura o mai bună pregătire a echipelor artistice de amatori, faza intercomunală a concursului — anunțată prin regulamentul de organizare pentru 1 septembrie — a fost amînată pînă la data de 1 octombrie; ea va fi urmată de faza raională, între 1—31 decembrie 1956, și de faza pe regiune, între 15 ianuarie și 15 februarie 1957.

In luna martie 1957, cele mai bune formații de teatru, teatru de păpuși, precum și cei mai buni recitatori și cititori artistici se vor întrece în finala ce va avea loc la București.

In afară de acțiunile întreprinse pînă în prezent pe plan local, prin grija Direcției generale a așezămintelor culturale și a Casei centrale a creației populare din Ministerul Culturii, o serie de actori fruntași, membri ai comisiei centrale de concurs se vor deplasa zilele acestea în regiuni, pentru a îndruma comisiile regionale și raionale și echipele artistice de amatori.

La sate au fost trimise liste cu recomandări de repertoriu și piese originale într-un act în limba romînă și în limbile minorităților naționale.

(Agerpres).

O nouă realizare a industriei noastre de mașini agricole

Combina de recoltat porumb

Zilele trecute, pe terenurile gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni, au intrat în rodaj primele combine romînești de recoltat porumb, realizate după modelul sovietic K.U.-2 (căruia proiectanții romîni i-au adus unele transformări pe baza experiențelor făcute la stațiunea experimentală Mărculești, regiunea Constanța).

Incă din anul 1954, Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a început studiul asupra mașinilor de recoltat porumb existente. Astfel, în anul 1954 a fost luată în studiu combina sovietică K.U.-2 tip 1953, iar în 1955, au fost urmărite comparativ combina sovietică K.U.-2 tip 1954 și prototipul acestei combine realizat în țara noastră.

Anul acesta, majoritatea reperelor pentru un prim lot de combine au fost fabricate la uzinele „Tudor Vladimirescu". Asamblarea s-a făcut la uzinele „Semănătoarea", cu sprijinul tehnicienilor și specialiștilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu".

Incepînd de la 1 octombrie, combinele vor fi transportate la mai multe unități agricole de stat din țară, pentru a se verifica, în cadrul unor noi experiențe, randamentul dat la recoltarea porumbului.

La uzinele „Semănătoarea", brigada de constructori condusă de Victor Nimoară montînd dispozitivele de acțiune la combinele K.U.-2.

Care sînt caracteristicile acestei noi mașini fabricate în țara noastră?

Combina K.U.-2 este destinată recoltării porumbului semănat în rînduri și în cuiburi așezate în pătrat, la distanța de 70 și 90 cm. Printr-o singură trecere de-a lungul lanului de porumb, combina execută operația de tăiere a plantelor, de detașare a știuleților, de depănușare parțială a acestora și de tocare a cocenilor în vederea însilozării.

In culturi de porumb des, cu talie mare, agregatul funcționează economic în vitezele I-a și a II-a, cu o productivitate tehnică de 0,4 ha pe oră, iar în culturi de talie mică, în vitezele a III-a și a IV-a (ale tractorului K.D.-35) cu o productivitate de 0,5 ha pe oră.

Cînd descărcarea colectorului de material tocat și a buncărului de știuleți se face din mers, productivitatea combinei crește la 0,5 ha pe oră la culturile de talie mare și la 0,6 ha pe oră la culturile de talie mică.

După studiile tehnico-economice făcute, rezultă că recoltarea porumbului cu această combină, care poate fi tractată și acționată cu tractoare de putere mijlocie K.D.-35, K.D.P. și M.T.Z., prezintă numeroase avantaje: se reduce prețul de cost cu 30 la sută față de recoltarea manuală; se scutesc 7 zile-om pentru fiecare hectar recoltat; terenul este eliberat dintr-o dată, permițîndu-se astfel executarea lucrărilor următoare în timp optim, iar cocenii de porumb tocați pentru însilozare pot fi valorificați aproape în întregime, spre deosebire de cocenii obținuți prin alte metode de recoltare, care sînt valorificați numai parțial.

Sfatul veterinarului

Să luăm toate măsurile pentru a feri oile de rîie

Rîia oilor este produsă de niște paraziți, care se înmulțesc foarte repede la murdărie și umezeală. Acești paraziți atacă mai ușor oile slabe, hrănite prost, cele ținute mult timp în ploaie și ninsoare sau în adăposturi întunecoase, necorespunzătoare.

Pentru a feri oile de rîie, primul și cel mai important lucru ce trebuie făcut în această perioadă este de a le asigura adăposturi corespunzătoare și hrană suficientă și de bună calitate, într-un cuvînt, o bună îngrijire. Crescătorii de oi să aibă în vedere că, pentru tineret și pentru oile fătătoare — mai ales cele aflate în a doua perioadă de gestație — trebuie rezervate cele mai bune nutrețuri și, în plus, cîte un supliment de grăunțe sau uruieli. Adăposturile unde urmează să ierneze oile se vor curăța, repara și vărui; dacă în cursul anului au existat cazuri de rîie în turmă, atît adăposturile, cît și ocoalele și toate obiectele de grajd trebuie deparazitate cu o soluție de entomoxan sau de creolină, pentru a se distruge paraziții ce au mai rămas eventual în viață.

O măsură eficace de preîntîmpinare a rîiei este îmbăierea de toamnă a oilor în soluție de entomoxan. Acest medicament conține o substanță care, dizolvîndu-se în usucul lînei, rămîne mult timp pe corpul oilor, distrugînd în mod sigur paraziții rîiei. Imbăierea de toamnă este bine să se facă acum, înainte de începerea montei, pentru a se preveni întinderea bolii prin mijlocirea berbecilor. Mai cu seamă oile de rasă merinos, spancă și țigaie, care, după cum se știe, sînt mai ușor atacate de rîie, trebuie îmbăiate fără întîrziere, ca și oile din comunele sau unitățile unde a bîntuit rîia în timpul anului. Berbecii din aceste localități se vor îmbăia și după terminarea montei. In cazul cînd timpul este prea rece și nu există adăposturi corespunzătoare, unde ovinele îmbăiate să poată fi ținute pînă la completa lor zvîntare, îmbăierile se vor înlocui cu pudrarea oilor cu praf de hexacloran. Hexacloranul praf se presară (cu ajutorul unei cutii de carton avînd fundul perforat) printre șuvițele de lînă a oilor, mai ales pe gît, greabăn, spinare, crupă și baza cozii, unde se formează de obicei primele cuiburi de rîie. După îmbăiere sau prăfuire, oile trebuie ținute cîteva zile la adăpost de ploi.

Pentru a feri oile sănătoase de rîie, mai trebuie avut grijă ca ele să nu vină în contact cu turmele în care există oi bolnave.

In cazurile cînd gospodăriile care au oi sănătoase aduc oi din alte părți, acestea vor trebui ținute timp de 30 de zile în carantină, adică într-un loc izolat, în așa fel încît să nu vină în contact cu celelalte oi ale gospodăriei înainte de a exista siguranța că nu sînt bolnave.

In lupta împotriva rîiei se pot obține succese numai dacă există o strînsă colaborare între crescătorii de oi și organele sanitar-veterinare de la regiune, raion și comune.

O contribuție importantă la combaterea rîiei pot și trebuie să aducă în primul rînd ciobanii, deoarece ei sînt acei care stau tot timpul în preajma oilor.

Pentru organizarea apărării sănătății animalelor, guvernul a elaborat în cursul anului trecut un decret, decretul nr. 167, prin care toți proprietarii și îngrijitorii de oi au obligația de a înștiința fără întîrziere sfatul popular, agentul veterinar, sau direct pe medicul veterinar, de îndată ce observă semne de rîie la oile lor sau la cele pe care le au în grijă și de a respecta întocmai recomandările medicilor veterinari.

Sfaturile populare trebuie să sprijine temeinic acțiunile întreprinse în această toamnă de către tehnicieni pentru combaterea rîiei, organizînd și dotînd centrele de îmbăiere a oilor cu căzi, butoaie, lemne de foc pentru încălzirea soluțiilor etc. și înștiințînd din timp pe locuitori cînd trebuie să-și aducă oile la tratament.

Dr. EMIL SIRBU
din Ministerul Agriculturii

Noii cooperatori au pornit la lucru

Năzuinţa spre mai bine e firească. Orice om tinde să păşească pe calea care duce spre o viaţă mai îndestulată. Cînd nu cunoaşte drumul, omul se frămîntă, caută. Dar cînd îl vede limpede în faţă, nu mai stă pe gînduri. Porneşte.

Pe drumul spre mai bine au pornit cu două săptămîni în urmă şi 35 de familii de ţărani din Amărăştii care şi-au unit puterile, întemeind în satul lor o cooperativă de producţie agricolă cu rentă. Şi pentru că au fost convinşi că pe drumul ăsta vor răzbate la liman, au dat cooperativei lor un nume sugestiv: „Victoria".

Ca orice început

A fost un început destul de greu. Aşa sînt toate începuturile. Nu se prea încumetau amărăştenii să pornească, mai ales că aici de dumirit nu prea se dumireau. Cînd au aflat din rezoluţia Plenarei despre cooperativele cu rentă, mulţi au căzut pe gînduri. Ce era cu cooperativa asta? Intovărăşire nu era, căci pe aceasta ei o cunoşteau. Doar în comuna lor nu-s mai puţin de 10 întovărăşiri, care cuprind 1.700 ha de pămînt şi peste 750 de familii. Dar nici colectivă nu era. Căci şi pe asta o ştiau.

— Se vede treaba că-i o formă nouă, şi-a spus gîndul mijlocaşul Niţă N. Marin.

N-au rămas mult timp în întuneric. Au venit în sat instructori de partid de la regiune şi de la raion. Ei cunoşteau principiile de organizare şi funcţionare ale noii forme de cooperaţie agricolă. Au început să-i lămurească pe ţărani: întîi pe comunişti, apoi pe deputaţi, pe utemişti, învăţători.

De cum s-au lămurit, comuniştii au şi făcut cereri. Primii s-au înscris Ştefan Enache, Stan Marin, Ion Nichita, Marin Florea, Paraschiva Vasile, candidatul de partid Ion Vişan şi alţii. Li s-au alăturat apoi ţăranii muncitori Niţă N. Marin, Ion Florea, Chiţu, Marin Guţă. Cînd s-au strîns vreo 11 cereri, s-a format un comitet de iniţiativă, alcătuit din 7 tovarăşi.

A început apoi munca de lămurire în rîndul celorlalţi ţărani muncitori. Membrii comitetului de iniţiativă şi-au luat pe seamă fiecare cîte două-trei familii. Astfel, Niţă N. Marin a stat de vorbă cu ţăranii muncitori Vasile Firănescu, Ion C. Radu şi Vasile Oprea. După ce i-a lămurit cum se cuvine, primii doi au făcut cereri de înscriere. Al treilea, Vasile Oprea, încă şovăie. Dar Niţă speră să-l convingă şi pe el. Au mai fost atraşi pe noul drum Ştefan N. Dinu, Ion Andreescu, Dumitru Florea Marin, Vasile Nica etc.

Se înţelege de la sine că munca de lămurire nu s-a mărginit doar la a sta de vorbă de la om la om cu ţăranii muncitori. Au fost folosite şi alte forme ale muncii politice de masă, cum ar fi panourile şi afişele, gazeta de stradă, conferinţele. Şi după aproximativ o lună de la începerea activităţii lor, adică la 16 septembrie a.c., cei însărcinaţi cu această muncă au avut satisfacţia unui bilanţ destul de îmbucurător: 33 de cereri, totalizînd 162,61 ha teren şi un bogat inventar agricol: 11 boi, 6 cai, 7 care, 12 căruţe, 17 pluguri, 12 grape, 11 prăşitori, 3 semănători simple, 7 semănătoare legătoare, o semănătoare, 1 tractor. Cooperativa de producţie agricolă cu rentă din comuna Amărăştii de Jos, raionul Caracal, putea lua fiinţă.

In ziua inaugurării

Să fi fost vreo 700 de persoane? Să fi fost mai multe? Nimeni nu s-a numărat anume. Dar au fost atîţia încît sala sediului, curtea şi chiar strada nu le cuprindea. Mulţimea oaspeţilor din comuna Amărăşti şi din comunele învecinate: Drăghiceni, Celaru, Redea, Buciniş şi Dobroteşti, s-a amestecat cu musafirii veniţi de prin raioanele Craiova şi Corabia.

Adunarea a decurs în mod obişnuit. A fost prezentată darea de seamă a comitetului de iniţiativă. S-a arătat că în cooperativă au intrat 30 de familii de ţărani muncitori cu gospodărie mijlocie — printre care Ştefania Rădulescu cu 11,32 ha, Dumitru Florea Marin cu 10,50 ha, Ion Andreescu cu 6 ha, Niţă N. Marin cu 6,77 ha etc. — o familie cu gospodărie mică şi 2 familii fără pămînt. S-a mai arătat că noua cooperativă are şi pămînt suficient, şi inventar bogat, şi braţe berechet: 43 de bărbaţi şi 31 de femei.

S-a votat apoi statutul şi s-a ales consiliul de conducere — în care au intrat: Ion Vişan ca preşedinte, Niţă N. Marin, Paraschiva Vasile şi alţii — comisia de revizie, comisia pentru evaluarea inventarului adus de cooperatori. S-a hotărît ca fiecare membru cooperator să dea o contribuţie de 400 lei la ha, iar repartizarea veniturilor să se facă în proporţie de 80 la sută după muncă şi 20 la sută după suprafaţa de teren.

La lucru

Chiar de a doua zi după inaugurare, membrii cooperativei s-au şi pus pe lucru. Magazionerul provizoriu, Ion Florea Chivu, a primit sămînţa destinată însămînţării celor 60 ha cu grîu şi 10 ha cu orz de toamnă. Au adus sămînţa trierată Petre Firănescu, Niţă N. Marin, Paraschiv Firănescu şi alţii. Ajutaţi de şeful secţiei agricole a sfatului popular raional Caracal, ing. Sîrbu, au întocmit planul de cultură pe cele trei corpuri de teren comasat ale cooperativei. S-a hotărît ca, în afară de culturile de toamnă, să mai fie pregătit terenul pentru 55 ha cu porumb, 10 ha cu leguminoase — mazăre şi fasole — 5 ha cu floarea-soarelui, 2 ha cu tutun, 2 ha cu sfeclă de zahăr, 2 ha grădină de legume etc. S-a hotărît de asemenea ca 18,61 ha de teren să fie semănate cu furaje: ovăz, borceag, lucernă şi porumb pentru siloz. Cooperatorii şi-au propus să-şi procure în primăvară 200 de oi, 10 scroafe de prăsilă, păsări şi alte animale.

Fireşte că printre alte preocupări, cooperatorii îşi socotesc aproximativ ce le priveşte la viitoarele lor venituri. Bunăoară Paraschiva Vasile socoteşte că la vară trebuie să ducă acasă cel puţin 150—170 de bănicioare de grîu. Păi, altfel cum? Doar anul ăsta, cînd şi-a lucrat pămîntul în întovărăşire, şi tot i-au revenit 140 de bănicioare. D-apoi la anul viitor!

Alţii socotesc aşa: scoatem 1500 kg de grîu la hectar. După ce dăm cota şi muncile S.M.T., după ce oprim sămînţa, fondul de ajutorare şi celelalte, ne rămîne să împărţim cam 56.000 kg grîu. Asta înseamnă să dăm 44.800 kg după zile-muncă şi 11.200 kg după rentă. Dacă eu, Petre Firănescu, care am 5 braţe de muncă, fac vreo 750 de zile-muncă, iau aproape 3.000 kg de grîu. Iar dacă mai adaug şi ceea ce mi se cuvine ca rentă pentru cele 7 ha ale mele, trag nădejde să ating 3.500 kg de grîu. Mai vin apoi porumbul, orzul, zarzavaturile, banii şi furajele. Hm! Hm! Nu-i rău de loc în cooperativă. Ba, ce spun eu? E chiar foarte bine.

NICOARĂ COSAŞU

INFRUNTAREA

File de carnet

Aci îşi domoleşte Bistriţa galopul sălbatic şi lunecă mai blîndă prin vaduri, cu coama căzută pe grumaji. Dincolo, îşi mlădie Siretul trupul argintiu printre maluri adumbrite, pline de farmece. Intre aceste două rîuri, lîngă Bacău, pe o vale încinsă cu un brîu de dealuri aproape sterpe, parcă rănite de gîrbaciul vînturilor şi ploilor, se află comuna Săuceşti. Comună cu uliţe curate, cu multe case noi înălţate în ultimii ani. Doar ici, colo, prin curţile unor oameni, mai stăruie, ca nişte umbre ale trecutului, casele bătrîneşti acoperite cu paie, cu pereţii coşcoviţi de vreme, cu ferestrele mici şi întunecate. Pe coaste, pe văi, toamna îşi poartă mantia arămie fugară. Undeva, în inima satului, se vede o schelă înaltă şi nişte ziduri de cărămidă. Meşterul zidar Dorobanţu şi calfele lui le-au ridicat, cu trei camere spaţioase, cămară şi sală, cu stîlpi de beton pe care se sprijină mai multe arcade trainice şi frumoase. In faţa schelei, o maghernită şoldie cu draniţa spartă stă parcă să se trîntească obosită într-o rînă.

De acolo de sus, de pe centura de beton, unde va aşeza în curînd acoperişul de ţiglă, meşterul priveşte cîte o dată tăcut, cu un zîmbet amar, acoperişul spart al casei-cotineaţă unde puţin mai are de locuit colectivistul Constantin Cioată.

Aproape 25.000 lei îl costă pe Cioată casa cea nouă.

Intrebîndu-l pe Costică Cioată cum i-a dat mîna să-şi clădească o locuinţă atît de costisitoare, el mi-a răspuns simplu:

— Că am fost om nevoiaş, se vede după coşmelia asta în care puţin mai am de stat. Şi arătă spre casa veche. Dar de cînd am intrat în colectivă, s-o schimbat treaba. Anu' ista, s-a scos numai grîu aproape opt vagoane. Care dintre noi o socotit pînă în gospodărie grîul în vagoane? Nici nu ştiam bine cît merge într-un vagon, zise el zîmbind. Şi-apoi, dacă avem de toate, nu mai gîndim ca înainte: „Lasă că om trăi cum ne-o fost lăsat de la moşi obiceiul..." Căutăm tot spre mai bine. In toamna aceasta, încă 6 dintre noi şi-au durat locuinţe noi şi moderne de cărămidă. Alţii şi-au cumpărat aparate de radio, mobilă... In gospodărie, ne-am schimbat viaţa.

— Dar nici după obiceiuri vechi nu mai munciţi, aşa-i? îl ispitii eu.

— O, asta în primul rînd. Acu', agrotehnica e la bază.

Ochii îmi alunecară spre casa cea nouă, cu arcade mari de beton, şi apoi spre coşmelia cea veche, dărăpănată. Şi în timp ce priveam înfruntarea mută, în minte îmi veniră cuvintele colectivistului Cioată: „Oamenii nu mai gîndesc ca înainte... Agrotehnica e la bază... Şaptezeci şi cinci de tone numai grîu... In colectivă, ne-am schimbat viaţa..."

FLORIAN SAIOC

ASPECTE DE LA TIRGUL DE TOAMNĂ DIN CAPITALĂ

Pe platoul din preajma Halelor Centrale Obor din Capitală s-a deschis tradiţionalul tîrg de toamnă.

In interiorul halei se va organiza o interesantă expoziţie cu produse de toamnă ale gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole. De asemenea, în incinta tîrgului vor fi deschise magazine speciale aprovizionate cu tot felul de mărfuri industriale şi mai ales din cele necesare gospodăriilor ţărăneşti.

Clişeul de sus: Aprovizionarea de iarnă, punctul nr. 1 la ordinea zilei! La tîrg gospodinele cumpără cu plăcere produsele bune şi ieftine ale gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole.

Clişeul din stînga: Fără tocmeală nu se poate! Totuşi, cînd găinile sînt frumoase şi preţul e convenabil, tîrgul se face repede.

Pregătiri intense în sectorul viticol

S-au copt strugurii! A început tradiţionala sărbătoare a culesului viilor şi, o dată cu ea, noua campanie de vinificare.

Pentru recolta de vin din anul 1956, Direcţia generală a industriei vinului din Ministerul Industriei Alimentare a organizat un număr sporit de centre de vinificare faţă de anii precedenţi. In marile podgorii Odobeşti, Panciu, Tifeşti, Orleşti, Dăbuleni, Călăraşi, Tohani, Slobozia Bradului, Zărneşti şi altele s-au construit uzine de vinificare de mare capacitate, dotate cu utilaj modern. Centrele mici au fost de asemenea mecanizate, prin înzestrarea cu prese continue cu capacităţi pînă la 6 vagoane de struguri pe zi. In comparaţie cu anul trecut, capacitatea de vinificare a crescut anul acesta în întreaga ţară cu 50 la sută.

Noua campanie de vinificare se desfăşoară din plin în regiunile Galaţi şi Bucureşti. In centrele viticole Folteşti, Bujoru, Balinteşti şi Măcin din regiunea Galaţi s-au realizat producţii medii de 4.000-4.500 kg de struguri la hectar, iar la Călăraşi, Slobozia, Ciocăneşti şi în alte centre din regiunea Bucureşti, producţii medii de 3.500 kg de struguri la hectar. Peste cîteva zile, va începe fabricarea vinului şi în regiunea Bacău, unde s-a obţinut o producţie de circa 4.500 kg de struguri la hectar.

In centrele care produc vinuri de calitate superioară: Cotnari, Odobeşti, Panciu, Tîrnave, Coteşti, Focşani şi Dealul Mare, campania de vinificare se va desfăşura în cursul lunii octombrie.

(Agerpres)

Treieratul plantelor furajere pentru sămînţă

O lucrare care se face cu mare întîrziere

Anul acesta, unităţile agricole socialiste, sfaturile populare şi ţăranii muncitori individuali din raionul Brăila au acordat o mai mare atenţie asigurării seminţelor de plante de nutreţ. Astfel, au fost sporite suprafeţele cultivate cu o serie de plante furajere, ca borceag, lucernă, trifoi etc., din care o bună parte au fost lăsate pentru producerea de seminţe.

Datorită secetei ce a bîntuit vara aceasta în cuprinsul raionului, multe din aceste culturi au ajuns la maturitate mai repede şi deci se impunea ca ele să fie recoltate şi treierate fără nici o întîrziere, spre a se înlătura pierderile de seminţe. Datoria organelor agricole şi de stat, şi mai cu seamă a staţiunilor de maşini şi tractoare din raion, era de a lua toate măsurile tehnice şi organizatorice pentru ca recoltatul şi treieratul acestor plante să se facă la timp. Acest lucru însă nu s-a întîmplat. Din analiza situaţiei de pe teren, rezultă că, în cele mai multe locuri, recolta de furaje de pe loturile semincere este treierată într-un ritm neîngăduit de încet, ceea ce duce la mari pierderi de sămînţă. Astfel, în comuna Suţi, satul Mihail Kogălniceanu, recolta de pe circa 30 ha cu borceag a stat netreierată săptămîni în şir, din cauză că tovarăşii din conducerea S.M.T. Ianca nu s-au îngrijit să trimită aci din timp o batoză.

Mult a fost tărăgănat în această comună şi recoltatul iarbii de sudan de pe 30 ha din lotul semincer, tot din cauză că S.M.T. Ianca n-a trimis la timp combine. Ca urmare, cea mai mare parte din seminţe s-au pierdut prin scuturare.

Conducerea S.M.T.-ului Romanu, nerespectînd dispoziţiile serviciului regional S.M.T. Galaţi, a amînat aproape 2 săptămîni repararea şi trimiterea pe teren a celor 6 batoze repartizate pentru treieratul plantelor de nutreţ. Dar nu numai atît. Unele din aceste batoze nici n-au fost măcar controlate dacă sînt sau nu în bună stare de funcţionare. Aşa, bunăoară, batoza trimisă în comuna Urleasca stă defectă de o săptămînă pe arie, iar lucerna de sămînţă de pe 15 ha este netreierată.

Producerea şi asigurarea stocului de seminţe de plante furajere constituie o problemă economică importantă, care nu trebuie subapreciată. Avem destule exemple negative din anii trecuţi, cînd unele S.M.T.-uri au amînat această lucrare pînă în iarnă, cînd, din pricina ploilor şi zăpezilor căzute, n-au mai avut ce treiera.

Din păcate, şi în prezent conducerile unor S.M.T.-uri caută să motiveze că, avînd de executat însămînţările de toamnă nu au mijloacele necesare pentru a se putea ocupa şi de treieratul seminţelor de plante furajere. Această tendinţă trebuie combătută cu hotărîre. In cadrul fiecărui S.M.T. există destule posibilităţi ca, paralel cu însămînţările de toamnă, să fie executată cît mai degrabă şi această lucrare. De pildă, în loc de tractoare, la acţionarea batozelor pot fi folosite motoare stabile, motoare electrice etc. E necesar doar ca tovarăşii din conducerea S.M.T.-ului să studieze şi să folosească în mod chibzuit aceste posibilităţi.

Se cere, de asemenea, ca organele agricole regionale şi raionale să urmărească pe teren felul în care se desfăşoară recoltatul, treieratul şi înmagazinarea seminţelor furajere, spre a se putea astfel strînge fără risipă întreaga cantitate de seminţe de nutreţ de care avem atîta nevoie.

T. BILBIIE

Cînepa dă producţii mari şi aduce venituri însemnate cultivatorilor

In întreaga ţară s-a terminat recoltarea cînepii. Anul acesta producţia de tulpini de cînepă este cu aproape 10.000 de tone mai mare decît cea obţinută anul trecut. Se constată o îmbunătăţire simţitoare şi a calităţii fibrelor.

Creşterea producţiei de tulpini şi îmbunătăţirea calităţii fibrelor se datoresc în special sporirii suprafeţelor cultivate cu cînepă în sectorul socialist. Anul acesta din cele aproape 28.000 hectare cultivate cu cînepă, circa 20 la sută aparţine gospodăriilor colective. In regiunea Timişoara, de pildă, din suprafaţa cu cînepă 45 la sută se află în gospodăriile colective iar în regiunile Oradea şi Baia Mare unităţile socialiste posedă peste 30 la sută.

G.A.C. din Berveni, raionul Carei, a cultivat anul acesta cu cînepă 350 hectare. Realizînd peste 4500 kg de tulpini la ha gospodăria a predat topitoriei „Gh. Doja" din Berveni 1600 tone pentru care a primit 2.518.583 lei. G.A.C. „8 Martie" din comuna Urziceni care a luat fiinţă anul acesta a obţinut de pe 60 ha o producţie medie de peste 4.800 kg de tulpini la hectar. Predînd întreaga cantitate, colectiviştii au primit peste 500.000 lei. Venituri mari rezultate din cultivarea cînepii au obţinut şi gospodăriile colective din Ghenci şi Peteşti, raionul Carei, şi gospodăriile colective din regiunea Timişoara.

In vederea sporirii rapide a producţiei de cînepă, în gospodăriile agricole de stat din regiunile Timişoara, Oradea, Baia Mare, Cluj şi Stalin a început înmulţirea soiului romînesc de cînepă ICAR 42-118 pe o suprafaţă de 500 hectare. Noul soi romînesc de cînepă realizat de un colectiv de cercetători condus de prof. dr. Nichifor Ceapoiu dă o producţie cu peste 90 la sută mai mare decît soiurile obişnuite, iar tulpinele au o înălţime de peste 3 m. Aceasta face ca fibra să aibă o calitate mult superioară.

In vederea mecanizării lucrărilor la cultura cînepii, în regiunea Timişoara s-a experimentat anul acesta o maşină sovietică de recoltat. Rezultatele sînt valoroase.

Mari cantităţi de porumb însilozate

La gospodăria agricolă de stat Stîlpu, regiunea Ploeşti anul trecut au fost însilozate mari cantităţi de porumb. Nutreţul murat dat în hrana vacilor a contribuit mult la sporirea producţiei de lapte, în perioada iernii. Astfel, faţă de planul la zi, pe gospodărie, planul producţiei de lapte este depăşit cu peste 4.000 de litri. Invăţînd din experienţa anului trecut, muncitorii şi tehnicienii de la G.A.S. Stîlpu s-au îngrijit să asigure animalelor, în afară de fibroase, şi o importantă cantitate de porumb siloz. Numai la secţia din comuna Stîlpu a acestei gospodării, secţie care are peste 120 de vaci de lapte, s-a însilozat pînă acum cîteva zile cantitatea de 186.000 tone de porumb furajer, cu ştiuleţi cu tot. In munca de însilozare s-a evidenţiat tractoristul Vasile Bobe, muncitorii Ion Ene, Constantin Burlacu şi alţii.

★

Despre importanţa nutreţului murat în sporirea producţiei de lapte s-au convins şi membrii gospodăriei agricole colective din comuna Rominaşi, raionul Zalău. Hrănind vacile cu un asemenea furaj, ei au reuşit să sporească în iarna trecută producţia de lapte pe cap de vacă furajată cu peste 4 litri. De aceea, şi anul acesta colectiviştii din satul Rominaşi au luat măsuri să însilozeze peste 60 tone de porumb furajer, capitole de floarea-soarelui, frunze de sfeclă de zahăr etc. Colectiviştii Liber Francisc, Stan Rafăilă, Tudoran Aurel şi alţii au muncit cu un deosebit interes reuşind să termine de însilozat întreaga cantitate de plante furajere planificată.

Toate G. A. C.-urile au posibilităţi să distribuie avansuri băneşti lunar sau trimestrial

GH. CURATU
din Ministerul Agriculturii

Pentru a se satisface nevoile băneşti din tot cursul anului ale colectiviştilor, plenara C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a. c. recomandă ca statutul gospodăriei colective să prevadă **obligativitatea de a se distribui avansuri băneşti lunar sau cel mai tîrziu trimestrial**, pînă la 50 la sută din veniturile băneşti ce li se cuvin pentru munca depusă. In acest scop, gospodăriile colective vor trebui să lărgească sau să creeze grădini de legume, crescătorii de păsări, de vaci pentru lapte, de porci, stupării şi alte ramuri de producţie, care să dea posibilitatea unei valorificări permanente în tot cursul anului sau în cea mai mare parte din an.

Creşterea veniturilor băneşti este condiţionată în primul rînd de sporirea simţitoare şi rapidă a producţiei agricole pe unitatea de suprafaţă. Pentru aceasta, gospodăriile agricole colective au create toate condiţiile.

Practica gospodăriilor colective fruntaşe arată că gospodăria cea mai rentabilă, cu o producţie-marfă ridicată este aceea în care, pe lîngă culturile de grîu şi porumb, sînt create şi dezvoltate o serie de ramuri de producţie aducătoare de mari venituri, în special, creşterea animalelor şi păsărilor, grădinile de legume, livezile şi viile. Prin dezvoltarea multilaterală a producţiei, gospodăriile colective pot folosi raţional şi complet întreaga suprafaţă de teren agricol—cel deluros şi mai încălzit pentru vii şi pomi, iar luncile pentru legume—pot utiliza cu randament înalt maşinile şi tractoarele puse la îndemînă de stat prin S.M.T.-uri, precum şi mijloacele de producţie proprii. Existenţa mai multor ramuri de producţie, dezvoltarea continuă a acestora, fac ca membrii gospodăriilor colective să aibă de lucru în tot timpul anului, să-şi sporească astfel veniturile băneşti.

Crearea şi lărgirea diferitelor ramuri de producţie nu trebuie să se facă la întîmplare. Ţinînd seamă de posibilităţile economice reale, de condiţiile locale de climă şi sol, de aşezarea faţă de oraşe, centre populate şi căi de comunicaţie, de experienţa anilor trecuţi, gospodăriile colective trebuie să-şi dezvolte acele ramuri de producţie principale şi secundare care să le asigure producţii şi venituri băneşti mari aproape în tot cursul anului. Creşterea animalelor, de pildă, să fie astfel dezvoltată, încît între această ramură şi ramura culturilor de cîmp să existe o proporţie justă. Este necesar ca la 100 de hectare de teren agricol să existe, pe specii, acel număr de animale căruia să-i poată fi asigurate furajele, iar animalele, la rîndul lor, să asigure o producţie-marfă ridicată. Gospodăria colectivă „11 Iunie" din raionul Stalin, spre exemplu, datorită recoltelor bogate obţinute an de an la culturile cerealiere şi furajere, a reuşit ca pînă la sfîrşitul anului 1955 să aibă, la 100 de hectare, 9 vaci de lapte, 25 de porcine, din care 5 scroafe şi 45 de oi, ceea ce înseamnă o creştere însemnată faţă de indicii stabiliţi pentru regiunea Stalin prin legea nr. 6/1953. Creşterea animalelor a asigurat acestei gospodării colective o producţie-marfă ridicată, care i-a adus 20 la sută din totalul veniturilor băneşti.

Pe lîngă cultura cerealelor, gospodăriile colective trebuie să-şi dezvolte culturile de legume şi de plante tehnice, care reprezintă importante surse ale creşterii veniturilor băneşti. Astfel, în gospodăria colectivă „Inainte", din comuna Berveni, raionul Carei, legumele şi plantele tehnice au fost cultivate anul trecut pe aproape 24 la sută din suprafaţa totală a gospodăriei. Prin valorificarea producţiei acestor culturi, s-au obţinut peste 3 milioane lei, adică peste 75 la sută din totalul veniturilor băneşti realizate în 1955 de către această gospodărie colectivă.

Pe lîngă cele două ramuri principale de producţie — cultura plantelor de cîmp şi creşterea animalelor — în gospodăriile colective pot fi create şi dezvoltate şi alte ramuri suplimentare, ca pomicultura şi viticultura (acolo unde livezile şi viile nu reprezintă ramura principală), apicultura, sericicultura, piscicultura şi diferite întreprinderi anexe.

Unele gospodării agricole colective situate pe malul Dunării, pe malul Mării Negre, în apropierea bălţilor, rîurilor, se ocupă cu pescuitul şi creşterea păsărilor de apă. Aceste ramuri de producţie aduc importante venituri băneşti, fără a necesita cheltuieli mari. Gospodăriile colective din comunele Ograda, Dimieni, Valea Ciorii, Murgeanca, regiunea Bucureşti, Strachina, regiunea Constanţa, Rastu, regiunea Craiova şi altele, urmînd indicaţiile plenarei C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c., şi-au organizat brigăzi de pescuit.

Producţia-marfă poate să sporească simţitor şi rapid, numai dacă diferitele ramuri ale gospodăriei colective se îmbină just şi se completează reciproc. Pentru dezvoltarea creşterii animalelor, se cultivă plante de nutreţ, ca lucernă, trifoi, sfeclă, mazăre, borceag şi altele. Aceste plante, fiind bune premergătoare grîului, contribuie la creşterea producţiei cerealiere. Un alt exemplu: sporul de recoltă dobîndit de pe urma polenizării plantelor cu ajutorul albinelor poate aduce gospodăriilor colective cu sector apicol venituri de peste 10 ori mai mari decît cele obţinute prin valorificarea mierei şi cerii. De asemenea, prin dezvoltarea creşterii animalelor, pot fi valorificate deşeurile din producţia vegetală, precum şi produsele vegetale secundare. Astfel, pentru creşterea animalelor se folosesc paiele, pleava, cocenii, aşa după cum gunoiul de grajd de la vite foloseşte ca îngrăşămînt al culturilor de cîmp în vederea sporirii producţiei la hectar.

In general, crearea şi lărgirea oricărei ramuri de producţie în gospodăriile colective trebuie să aibă asigurate condiţii materiale şi organizatorice corespunzătoare.

Dezvoltarea creşterii animalelor este legată în primul rînd de asigurarea bazei furajere din resursele proprii ale gospodăriei colective. Cultivarea unor suprafeţe corespunzătoare cu nutreţuri suculente şi concentrate — de înaltă productivitate — dă posibilitate gospodăriilor colective să dispună de **cantităţi importante de furaje necesare** hrănirii îndestulătoare a vacilor, porcilor, oilor, păsărilor etc.

O altă condiţie importantă pentru dezvoltarea creşterii animalelor, ca şi celorlalte ramuri de producţie, este asigurarea construcţiilor necesare: grajduri, maternităţi pentru scroafe, saivane, magazii, pătule, remize şi altele. In acest scop, gospodăriile colective primesc un puternic ajutor din partea statului prin acordarea de credite pe termen lung şi punerea la dispoziţie a unor cantităţi importante de materiale de construcţie. Colectiviştii trebuie să înţeleagă însă că nu este în interesul lor să-şi ia pe umeri prea multe împrumuturi şi să aştepte ca toate materialele necesare ridicării construcţiilor să le vină de la centru. Dînd dovadă de iniţiativă şi spirit gospodăresc, ei îşi pot procura o bună parte din materialele pentru ridicarea construcţiilor din resurse locale.

Un exemplu demn de urmat în această privinţă ni-l oferă gospodăria colectivă „Gh. Doja" din comuna Borş, raionul Oradea. Această gospodărie colectivă, folosind cu chibzuinţă fondurile proprii şi creditele acordate de stat, precum şi materialele din resursele locale (cărămizi făcute în gospodărie, nisip şi pietriş scos şi transportat de colectivişti, scînduri şi grinzi făcute din buşteni etc.), a reuşit să construiască de la înfiinţarea ei (1950) şi pînă în prezent 2 grajduri pentru vite, o maternitate pentru 50 de scroafe, o crescătorie pentru 200 de porci, 2 magazii pentru cereale (în capacitate totală de 80 de vagoane), o remiză pentru 38 de căruţe, 8 silozuri pentru furaje a cîte 4 vagoane fiecare, o seră şi 2 fîntîni pentru irigarea grădinii de legume. La toate aceste construcţii, în valoare totală de 740.000 lei, s-a făcut o economie de 312.000 lei.

Dezvoltarea multilaterală a **producţiei agricole asigură colectiviştilor** venituri băneşti tot timpul anului, numai dacă sporeşte şi partea din produse destinată valorificării — adică producţia-marfă. Valorificîndu-şi surplusul de produse vegetale şi animale prin organizaţiile economice de stat, prin cooperativele de consum şi pe piaţă, multe gospodării colective au obţinut an de an venituri băneşti tot mai sporite, care le-au îngăduit să acorde membrilor avansuri băneşti aproape în tot cursul anului. Astfel, gospodăria colectivă „Griviţa Roşie" din raionul Jimbolia, care a valorificat anul trecut mari cantităţi din producţia vegetală şi animală realizată, a avut posibilitatea să-şi mărească fondul indivizibil cu 245.000 lei şi să împartă membrilor săi cîte 13 lei de fiecare zi-muncă.

Indrumaţi de organele de partid şi de stat, gospodăriile colective au început să pună în practică recomandările făcute de Rezoluţia plenarei C. C. al P. M. R. din iulie a.c., împărţind colectiviştilor avansuri băneşti pentru zilele-muncă la intervale mai scurte de timp. Acest lucru l-au constatat cu bucurie membrii multor gospodării colective la împărţirea avansurilor în natură de 40 la sută, cînd au primit şi sume frumoase de bani. Aşa, bunăoară, în gospodăria colectivă din comuna Afumaţi, regiunea Bucureşti, o dată cu împărţirea avansului în natură s-au distribuit colectiviştilor şi cîte 10 lei pentru o zi-muncă.

In gospodăriile colective care împart venituri băneşti lunar sau trimestrial, aproape toţi colectiviştii participă regulat la lucru şi muncesc cu tragere de inimă, dînd dovadă de disciplină şi iniţiativă, activitatea de producţie şi organizatorică desfăşurîndu-se aici în mod mai organizat. Semnificativ este şi faptul că membrii acestor gospodării colective sînt preocupaţi de a dezvolta şi mai mult ramurile de producţie **existente şi de a crea** altele noi, în scopul sporirii producţiei-marfă.

Există însă şi gospodării colective — şi din păcate, nu puţine la număr — care, în loc să creeze şi să dezvolte mai multe ramuri de producţie, menţin sistemul moştenit de la gospodăria individuală, sistem potrivit căruia întreaga producţie se reduce la cultura cerealelor. In alte gospodării colective lipseşte aproape complet preocuparea pentru creşterea continuă a producţiei-marfă. La aceste unităţi, cantităţile de produse ce prisosesc sînt vîndute membrilor. Drept urmare, veniturile băneşti nu cresc pe măsura puterii economice a gospodăriei colective. Această practică greşită se răsfrînge negativ şi asupra stării materiale a colectiviştilor. Aceştia primesc de obicei venituri o dată sau de două ori pe an. Nu-i de loc întîmplător că gospodăriile colective care dau drept plată membrilor numai produse bat pasul pe loc. Aici, colectiviştii, avînd nevoie de bani merg zile întregi la oraş, pentru a vinde diferite produse pe piaţă, sau pleacă să lucreze în altă parte. Gospodăria colectivă este astfel lipsită de forţa de muncă necesară îndeplinirii la timp a lucrărilor agricole. Aceasta duce la scăderea producţiei agricole, la micşorarea veniturilor colectiviştilor.

Organele de stat şi agricole au datoria să explice conducerilor şi membrilor gospodăriilor colective, cu exemple concrete şi prin calcule economice, însemnătatea dezvoltării multilaterale a producţiei agricole şi a sporirii neîncetate a producţiei-marfă — sursă principală a creşterii veniturilor obşteşti ale gospodăriei şi a bunăstării materiale a colectiviştilor.

Șapte ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze

La 1 octombrie a.c. se împlinesc 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Chineze, eveniment care a marcat victoria de importanță istorică a revoluției populare din China.

Anul acesta, poporul chinez sărbătorește măreața sa sărbătoare națională în zilele celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez, ale cărui documente oglindesc realizările uriașe obținute de R.P. Chineză pe calea spre socialism, precum și perspectivele luminoase ale dezvoltării ei în anii ce urmează.

In anii puterii populare, au fost construite în China numeroase sisteme noi de irigație. Azi suprafața de pămînturi irigate depășește 40 milioane de hectare (cu 80% mai mult decît înainte de eliberare).
In fotografie, vedem o parte din marele sistem de irigare de pe fluviul Huai-Ho. Cele 15 pompe ale acestui sistem irigă o suprafață de multe mii de hectare.

Sub conducerea încercatului Partid Comunist Chinez, cele 600 milioane de oameni ai Chinei au obținut în acești 7 ani mari și importante victorii. Armata populară a eliberat întreg teritoriul țării, cu excepția provinciei Taivan și a unor mici insule. In primii 3 ani după proclamarea Republicii Populare Chineze, poporul chinez a refăcut în mare economia națională a țării, mult slăbită în urma distrugerilor provocate de războiul antijaponez și de războiul civil.

Incepînd cu anul 1953, oamenii muncii din China au trecut la realizarea sarcinilor construcției socialiste. In cadrul primului plan cincinal al R. P. Chineze (1953—1957), progrese uriașe au fost obținute pe tărîmul industrializării. In China va fi terminată la sfîrșitul anului 1957 construirea a 500 de întreprinderi industriale noi. Incă la sfîrșitul anului 1955, producția industrială a Chinei era de 4 ori mai mare ca în 1949. In 1957, producția de oțel va depăși 5,5 milioane tone, producția de energie electrică 18 miliarde kw ore, cea de cărbune 120 milioane de tone. Lungimea căilor ferate nou construite va atinge 5.500 km.

Uriașe lucrări de importanță națională au fost înfăptuite și în scopul dezvoltării agriculturii. Pe fluviul Huaiho și în alte părți se construiesc mari sisteme de irigații. Multe din noile construcții de irigații au și început să contribuie într-o oarecare măsură la preîntîmpinarea inundațiilor și la irigarea ogoarelor. In anii aceștia, recoltele de cereale și bumbac obținute în China au fost superioare recoltelor din trecut.

Inainte de victoria revoluției populare, muncitorii și țăranii muncitori chinezi au trăit într-o mizerie de nedescris și au fost complet lipsiți de drepturi. Sub conducerea Partidului Comunist, masele populare din China au zdrobit însă forțele reacționare ale Gomindanului clancaișist și au trecut la construirea unei vieți noi. In China, cele mai mari succese au fost obținute pe tărîmul transformărilor socialiste în industrie, agricultură și comerț. După victoria revoluției populare, în China a continuat să existe în industrie și comerț, alături de sectorul socialist de stat, și sectorul capitalist. In anii 1955—1956, datorită acțiunii politice și economice a autorităților populare și a maselor largi, sectorul capitalist din industrie și comerț a fost aproape complet transformat pe cale pașnică în sector mixt, de stat-particular. Foștii proprietari care colaborează cu autoritățile populare continuă să lucreze în aceste întreprinderi unde, pe lîngă salariul lor, obțin și o parte din veniturile întreprinderii. Intr-o etapă viitoare, aceste întreprinderi vor deveni întreprinderi socialiste de stat. In industria meșteșugărească, 90 la sută din meseriași au hotărît să intre în cooperative.

Și în agricultură, transformările socialiste au fost înfăptuite

In zeci de mii de cooperative agricole de producție au luat ființă creșe și grădinițe de copii.
In fotografie: *la creșa unei cooperative agricole de producție din provincia Cekian.*

în mod treptat, cu sprijinul maselor largi ale țăranilor muncitori. Milioane de gospodării țărănești au constituit în primii ani după victoria revoluției populare grupe agricole de întrajutorare în muncă, care, treptat, s-au transformat în cooperative agricole de producție cu rentă sau în gospodării agricole colective. Curînd, masele de țărani muncitori s-au convins de avantajele muncii în comun și cu unelte agricole perfecționate. In prezent, în R. P. Chineză, cooperativele agricole de producție cuprind 91,7 la sută din totalul gospodăriilor țărănești, din care 62,7 la sută au intrat în gospodării colective. Curînd, cooperativizarea agriculturii va fi aproape complet terminată în China.

In prezent, reprezentanții a peste 10 milioane de comuniști, cei mai buni fii ai Chinei, discută Directivele celui de al doilea plan cincinal al Republicii Populare Chineze (1958—1962). China va obține în acești ani noi și importante succese pe tărîmul industrializării și al dezvoltării agriculturii. Producția industrială se va dubla în 1962 față de 1957. In aceeași perioadă, producția agricolă va crește cu 35%.

Republica Populară Chineză se bucură de un mare prestigiu în fața popoarelor lumii. Pe drept cuvînt, forțele progresiste consideră că victoria revoluției populare din China este cel mai important eveniment din secolul XX, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Partidele comuniste și muncitorești, precum și forțele populare dintr-o serie de țări învață din bogata experiență a construirii socialismului în China.

In anii care au trecut, Republica Populară Chineză a stabilit legături diplomatice, economice și culturale cu zeci de țări din Europa, Asia și alte părți ale lumii. Numai unele cercuri agresive din S.U.A. se cramponează de politica de nerecunoaștere a Republicii Populare Chineze. Datorită acestui fapt, pînă în prezent locul Chinei în O. N. U. este ocupat în mod nedrept de agenții clicii falite a lui Cian-Kai-și. Guvernul S.U.A. menține față de Republica Populară Chineză politica de embargou, împiedicînd astfel comerțul între R.P. Chineză și alte țări. Dar în ciuda atitudinii ostile și a politicii agresive a S.U.A., Republica Populară Chineză există și se întărește neîncetat.

Poporul romîn urează poporului chinez, cu ocazia sărbătorii sale naționale, noi succese în opera de construire a socialismului, de întărire și înflorire a Republicii Populare Chineze.

DE PESTE HOTARE

Al VIII-lea Congres al P. C. Chinez a adoptat noul statut al partidului

PEKIN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La ședința din 26 septembrie a celui de-al VIII-lea congres al Partidului Comunist Chinez a fost adoptat în unanimitate noul statut al P.C. Chinez.

La ședință, Sun Țin-lin, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, a rostit o cuvîntare de salut adresată Congresului.

La dezbateri au luat cuvîntul delegații la Congres: Van Hei-sou, ministrul Industriei Metalurgice, Ten Dai-luan, ministrul Căilor Ferate, și alții, în total nouă persoane.

După pauză, Congresul a trecut la cel de-al patrulea punct de pe ordinea de zi — alegerea organelor centrale ale partidului.

Li Fu-ciun, care a prezidat ședința din 26 septembrie, a anunțat că alegerile vor dura două zile: în ședința din 26 septembrie vor fi aleși membrii Comitetului Central, iar la ședința din 27 septembrie membrii supleanți ai Comitetului Central.

După alegerea comisiei pentru numărarea voturilor, delegații la congres au votat prin vot secret.

Consiliul de Securitate s-a întrunit în problema Canalului de Suez

In după amiaza zilei de 26 septembrie s-a întrunit la New York Consiliul de Securitate al O.N.U., sub președinția lui Emilio Nunez Portoundo (Cuba).

Consiliul de Securitate a fost convocat la cererea Angliei și Franței care au prezentat o plîngere, privind „acțiunile unilaterale" ale guvernului egiptean în problema Canalului de Suez. Consiliul de Securitate trebuie de asemenea să examineze plîngerea guvernului egiptean din 24 septembrie privind „acțiunile împotriva Egiptului ale unor state, în special ale Franței și Angliei, acțiuni care amenință pacea și securitatea internațională și reprezintă o încălcare serioasă a Cartei O.N.U.".

Au luat cuvîntul delegații Angliei, Franței, Statelor Unite, Uniunii Sovietice, Perului și ai altor state membre ale Consiliului de Securitate.

Discuțiile s-au referit la problema de procedură privind aprobarea ordinei de zi.

25 de țări au acceptat pînă în prezent propunerea Egiptului

Potrivit ziarului „Al Akhbar", pînă în prezent 25 de țări au acceptat propunerea guvernului egiptean de a se convoca o conferință pentru reînnoirea Convenției de la Constantinopole din 1888.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• *De cîteva zile, N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., se află în Iugoslavia, într-o vizită neoficială de odihnă. La 23 septembrie, N. S. Hrușciov și Iosif Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, au vizitat șantierul naval „Uljanik" din orașul Pola.*

• *Un grup de deputați laburiști englezi, care au vizitat R.D. Germană, și-au exprimat la o conferință de presă admirația lor pentru succesele obținute de R. D. Germană pe tărîm social și economic. Ei și-au exprimat părerea că unificarea Germaniei este în primul rînd o cauză a poporului german însuși.*

• *In Iugoslavia se află o delegație parlamentară bulgară în frunte cu deputatul Todor Jivkov. La un prînz oferit de M. Piade, președintele Scupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, Todor Jivkov a declarat că prietenia dintre Bulgaria și Iugoslavia se dezvoltă spre fericirea ambelor popoare.*

• *Pe întreg teritoriul R. F. Germane continuă persecuțiile polițienești împotriva Partidului Comunist din Germania. In mai multe regiuni, autoritățile au chemat pe membrii partidului la poliție, unde, sub amenințarea închisorii, li s-au luat amprente digitale. Teroarea polițienească împotriva partidului comunist a stîrnit indignarea opiniei publice. In ciuda teroarei, partidul comunist editează în prezent peste 600 de ziare în întreprinderile din Germania occidentală.*

• *La Riad (capitala Arabiei saudite) s-a desfășurat întîlnirea între șefii de stat ai Arabiei saudite, Siriei și Egiptului. In declarația comună dată publicității, se arată că conferința sprijină întru totul poziția adoptată de Egipt în problema Canalului de Suez.*

• *Recent, s-au încheiat lucrările Adunării Naționale a R. Cehoslovace. Adunarea Națională a adoptat, între altele, legea cu privire la reducerea săptămînii de lucru de la 48 la 46 de ore, fără reducerea salariilor. La sesiune au participat în calitate de oaspeți și membrii delegației parlamentare din Iugoslavia.*

• *Autoritățile engleze de pe insula Cipru au executat prin spînzurare încă 3 patrioți și au condamnat la închisoare pe alți doi ciprioți. Pe insulă se află în prezent trupe engleze și franceze. In ciuda măsurilor teroriste ale autorităților, în Cipru crește mișcarea de eliberare națională care luptă pentru alipirea insulei la Grecia.*

• *La 24 septembrie, Consiliul de Stat al R.P. Polone a dat publicității o hotărîre prin care se decretează ținerea alegerilor în Seimul (parlamentul) R.P. Polone pe data de 16 decembrie 1956.*

Răspundem la întrebările cititorilor

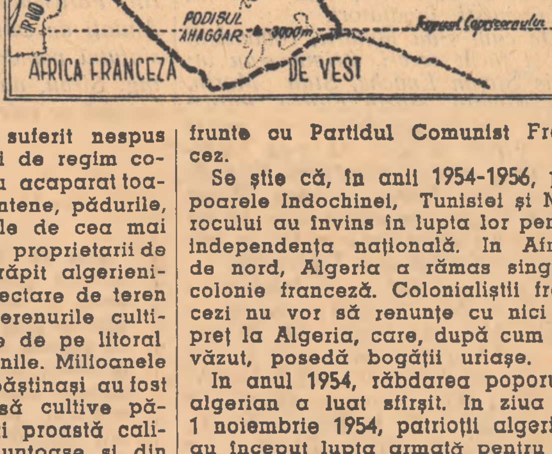
Care este situația din Algeria?

Zilele trecute, la redacția ziarului nostru a sosit o scrisoare a țăranului muncitor Ion Baciu, din satul Mihai Viteazul, raionul Sighișoara, regiunea Stalin. Intre altele, tov. Ion Baciu ne întreabă în această scrisoare care este situația în Algeria și dacă mai continuă luptele în această țară.

Răspundem mai jos la această întrebare.

Algeria este o țară întinsă din nordul Africii, avînd o suprafață de peste 2.200.000 km pătrați. După cum vedem pe hartă, la nord ea se învecinează cu marea Mediterană, la apus cu Marocul, la răsărit cu Tunisia și Libia și la sud cu deșertul Saharei. Populația Algeriei este de aproape 10.000.000 de oameni, dintre care 9.000.000 arabi și berberi și 1.000.000 europeni (francezi, italieni etc.) Pe uriașa suprafață a Algeriei, populația este destul de rară, din cauza marilor întinderi acoperite de munți înalți și deșerturi.

Algeria a fost totdeauna cunoscută ca o țară înzestrată cu multe bogății naturale. Pe pămîntul ei se cultivă cereale, viță de vie, plante citrice (portocali, lămîi), palmieri etc. Din arborii uriașelor sale păduri se obțin plute de cea mai bună calitate. Subsolul Algeriei este bogat în fier, fosfați, zinc.

Acum 126 de ani — în 1830 — trupele franceze au cotropit Algeria și-au transformat-o într-o colonie franceză. Populația Algeriei a suferit nespus de mult în acești ani de regim colonial. Colonialiștii au acaparat toate bogățiile subpămîntene, pădurile, pășunile și pămînturile de cea mai bună calitate. Astfel, proprietarii de pămînt francezi au răpit algerienilor peste 13.000.000 hectare de teren agricol, între care terenurile cultivabile irigate și cele de pe litoral precum și toate pășunile. Milioanele de țărani muncitori băștinași au fost expropriați și siliți să cultive pămînturile de cea mai proastă calitate din regiunile muntoase și din deșert.

6.000 de mari proprietari europeni posedă 2.165.000 ha, în timp ce 391.000 de mici gospodării ale țăranilor arabi cuprind 1.850.000 ha de pămînt de proastă calitate.

Politica colonialistă a ruinat majoritatea țărănimii băștinașe din Algeria. S-a constatat că din 543.000 de gospodării țărănești, 400.000 nu pot trăi cu rodul cules de pe pămîntul lor. Mulți țărani muncitori au fost nevoiți să-și vîndă pămînturile. Astfel, s-a format în Algeria un numeros proletariat agricol, care numără circa 1.500.000 de bărbați și femei. Din aceștia, abia vreo 140.000 găsesc de lucru în sectorul agricol. Alte sute de mii pleacă în orașe și încearcă să se angajeze în industrie, să lucreze în porturi, în mine etc. Dar și în orașe îi așteaptă aceeași viață de mizerie. Imensa majoritate a populației din Algeria este aproape complet lipsită de asistență socială. De exemplu, în regiunea Constantine, s-a constatat că există 1.500.000 de oameni bolnavi de malarie, 250.000 de oameni suferinzi de trahomă (boală de ochi care duce la orbire), 40.000 de bolnavi de tuberculoză. In această regiune, există un medic la 10.000 de locuitori. Din 1.000 de copii nou-născuți, 181 mor pînă la împlinirea vîrstei de un an.

Niciodată, în cursul celor 126 de ani de asuprire colonială, poporul Algeriei n-a încetat lupta sa pentru redobîndirea libertății și a independenței. Toate aceste mișcări au fost însă înăbușite în sînge de administrația și trupele coloniale franceze.

După cel de al doilea război mondial, mișcarea de eliberare națională a luat o mare amploare în Algeria, ca și în toate celelalte colonii franceze. Popoarele coloniale asuprite de imperialism s-au bucurat în lupta lor de sprijinul forțelor democratice din Franța, în frunte cu Partidul Comunist Francez.

Se știe că, în anii 1954-1956, popoarele Indochinei, Tunisiei și Marocului au învins în lupta lor pentru independența națională. In Africa de nord, Algeria a rămas singura colonie franceză. Colonialiștii francezi nu vor să renunțe cu nici un preț la Algeria, care, după cum am văzut, posedă bogății uriașe.

In anul 1954, răbdarea poporului algerian a luat sfîrșit. In ziua de 1 noiembrie 1954, patrioții algerieni au început lupta armată pentru independența națională. In repetate rînduri, ei au declarat că nu vor pune capăt luptelor dacă guvernul francez nu va fi de acord să înceapă tratativele. Guvernul francez și guvernatorul Algeriei, R. Lacoste, s-au pronunțat însă împotriva tratativelor cu reprezentanții armatei de eliberare. Guvernanții francezi susțin că mai întîi trebuie întreprinsă în Algeria „o operă de pacificare" (liniștire). In ce constă această „operă de pacificare"? Iată ce declară un soldat francez într-o scrisoare ce a apărut în ziarul francez „Avantgarde": „Pentru a salva „onoarea și prestigiul" armatei franceze, nu găsim nimic mai bun de făcut decît să radem de pe fața pămîntului cîte un sat algerian. La început, avioanele mitraliază, apoi e rîndul artileriei — femei, copii, oameni nevinovați sînt omorîți fără alegere".

In prezent, unități ale armatei franceze, care însumează peste 500.000 de oameni, organizează pe pămîntul Algeriei adevărate expediții de pedepsire împotriva populației.

Măsurile de represiune ale guvernanților francezi nu fac decît să îndîrjească lupta poporului algerian pentru libertate și independență. Dacă în noiembrie 1954, lupta armată se desfășura numai în regiunile Aures și Cabylia, în prezent teatrul operațiilor militare cuprinde aproape întreaga Algerie.

Poporul francez a denumit la timpul său războiul împotriva poporului vietnamez „război murdar". In aceeași măsură, masele populare din Franța condamnă și războiul împotriva poporului algerian. Pentru încetarea luptelor din Algeria și satisfacerea revendicărilor naționale ale poporului algerian luptă cu hotărîre forțele democratice din Franța. Conducerea Partidului Socialist Francez a promis și ea, înainte de alegerile din 2 ianuarie 195[6] stabilirea păcii în Algeria. Dar nici pînă astăzi, guvernul socialist francez nu a luat măsuri pentru rezolvarea pașnică a problemei algeriene. Dimpotrivă, situația din Algeria continuă să se înrăutățească.

Poporul Algeriei are dreptul la viață liberă și independentă. Forțele democratice din Franța și din întreaga lume susțin lupta dreaptă a poporului algerian și cer autorităților franceze să înceteze acțiunile de represiune și să înceapă tratative pentru rezolvarea pașnică a situației din Algeria.

GH. EICHNER

7.865 gospodării agricole colective în R. Cehoslovacă

Țăranii cu gospodărie individuală din Cehoslovacia se conving din ce în ce mai mult de avantajele agriculturii colective. Anul acesta, într-o serie de regiuni ale țării au luat ființă numeroase noi cooperative agricole unice.

Potrivit datelor Ministerului Agriculturii și Silviculturii al R. Cehoslovace, la sfîrșitul lunii iu[nie] a.c. se numărau în țară 7.865 de cooperative agricole de tip superior, în timp ce la începutul anului numărul acestora era de 6.795.

Anul acesta țăranii cehoslovaci au strîns recolte bogate. S-au obținut succese considerabile și în domeniul creșterii animalelor. [In] comparație cu primul semestru [al] anului trecut, șeptelul de vite cornute mari a crescut în întreaga republică cu 4,1%, iar în unele regiuni cu 7—8%.

Cotnari — o podgorie care trebuie să-și recapete faima

Incă acum 10 ani, cunoscutul nostru oenolog Al. P. Ionescu își intitula un articol publicat în revista „Romînia viticolă": *„Unde ești tu, vinule de Cotnari?"*. Era un semnal de alarmă, care atrăgea atenția omului din Cotnari că este dator să păstreze cu sfințenie această comoară a viticulturii romînești.

Faima acestor podgorii, despre care unii istorici afirmă că ar fi anterioare domniei lui Ștefan cel Mare, datează de secole. De-a lungul vremii, ele au avut însă de suferit cîteva lovituri grele. Una din aceste lovituri a fost apariția filoxerei, în jurul anului 1893, cînd viile au rămas aproape pustii.

Inaintea filoxerei, fiecare regiune viticolă își avea un sortiment de soiuri propriu, ales prin strădania de veacuri a localnicilor și din care se obțineau vinuri tipice, cu calități deosebite. După apariția acestui primejdios dușman al viilor, podgorenii au fost nevoiți să planteze vițele altoite pe care le oferea piața, indiferent dacă erau sau nu potrivite solului, climei și celorlalte condiții locale. In felul acesta, au fost introduse și la Cotnari soiuri străine, care nu aveau nimic comun cu vechiul sortiment.

In afară de cîteva vii, în care s-a păstrat într-o oarecare măsură vechiul sortiment și care au continuat să dea vinuri de marcă, în celelalte vii din Cotnari s-au plantat o diversitate întreagă de soiuri aduse de peste graniță sau din alte podgorii ale țării. Astfel, lîngă Traminerul și Pinoturile străine, au apărut Plăvaia, Braghina, Iordana, sau, alături de Feteasca neagră, Negrul vîrtos, Negrul moale, Cinsaut etc.

Vechiul sortiment de 1/3 Grasă, 1/3 Fetească, 1/6 Frîncușă și 1/6 Busuioacă se găsește, după cum am spus, în puține vii; în urma pagubelor pricinuite de război, a secetelor ce au urmat, cît și datorită vechimii plantațiilor respective, acestea s-au rărit în așa fel, că nu mai pot da recolte demne de luat în seamă.

Avînd condiții naturale deosebit de prielnice, Cotnarii pot însă și trebuie să-și cîștige faima. Situația nu va putea fi remediată decît prin respectarea sortimentului, ceea ce de altfel este prevăzut în noul plan de raionare.

Suprafața ocupată astăzi cu vii în podgoria Cotnari se ridică la circa 370 ha. O mare parte din această suprafață însă are goluri în proporție de 50—60 la sută, fapt care face ca producția medie să nu poată trece de 2.500—3.000 kg de struguri la ha. Se impune deci să se treacă în cel mai scurt timp la completarea golurilor în viile bătrîne prin marcotaj, iar în cele mai tinere, prin plantarea de portaltoi înrădăcinați și altoirea lor pe loc, sau chiar prin plantarea vițelor altoite în ghivece sau coșuri de nuiele. Viile prea bătrîne și cu goluri multe vor trebui defrișate, iar terenurile replantate.

Pentru refacerea și dezvoltarea viticulturii în această renumită podgorie, a fost întocmit, cu ajutorul specialiștilor de pe teren, un plan de perspectivă ale cărui prevederi au și început să se traducă în fapte. Astfel, sectorul socialist deține la Cotnari o suprafață de circa 196 ha cu vii pe rod (bătrîne). In acest sector, s-au plantat de curînd 66 ha cu soiurile Grasă, Fetească, Frîncușă și Tămîioasă, care în prezent au vîrsta de 1—4 ani, și s-a pregătit terenul pentru încă alte 15 ha. Planul de perspectivă prevede defrișarea și replantarea a încă 70 ha de vie bătrînă, care are peste 60 la sută goluri. De asemenea, la G.A.S. Cotnari se construiește o pivniță și cramă pentru circa 20 vagoane de vin, se încearcă aducerea apei din dealul Cătălina, iar asociațiile viticole au început să altoiască pe loc vița necesară. In acest an, s-au altoit la Cotnari circa 164.000 de vițe.

Este un început bun, dar numai un început.

Problema refacerii Cotnarului prezintă astăzi mai multe aspecte, indisolubil legate între ele. In afară de sortimentul fixat și care trebuie respectat, în afară de completarea golurilor și replantări, mai este vorba și de agrotehnica folosită aici, precum și de asigurarea cadrelor de cercetare, de conducere și de execuție necesare.

Dacă în ce privește sortimentul podgoriei Cotnari avem certitudinea că soiurile fixate prin planul de raionare sînt cele mai potrivite, nu tot așa stăm cu portaltoii ce trebuie folosiți pentru fiecare soi în parte și pentru fiecare loc din podgorie. Intrucît astăzi vița nu se mai cultivă pe rădăcinile ei proprii din cauza filoxerei, iar portaltoii au și ei cerințele lor și influență asupra solului roditor. In această privință, avem aici foarte puține date. Parcela experimentală înființată la Paraclis în 1938 a cuprins numai 3 portaltoi și anume: Berlandieri X Riparia selecția Ambrozi, Riparia X Rupestris 101—14 și Riparia Gloire.

Pe lîngă zgîrcenia cu care s-a dotat plantația experimentală în ce privește numărul de portaltoi, se pare că zgîrcenia cu personalul de cercetare a fost și mai accentuată, deoarece nu avem date care să ne arate comportarea fiecăruia din cele 5 soiuri altoite pe cei 3 portaltoi. Totuși, golurile din această plantație experimentală, care în totalitatea lor se cifrează la 77,9 la sută, pot duce la unele concluzii.

Analizînd procentul de goluri pe portaltoi și altoi, se constată că portaltoiul Riparia Gloire are procentul cel mai mic de goluri, urmînd apoi Riparia X Rupestris 101—14 și Berlandieri X Riparia.

In linii mari, deci, se pare că portaltoiul Berlandieri X Riparia este cel mai puțin potrivit pentru podgoria Cotnari.

Pe soiurile roditoare, cel mai mic procent de goluri îl găsim la Feteasca albă altoită pe Riparia Gloire. De altfel, în afară de Tămîioasa romînească, care are cel mai mic procent de goluri pe portaltoiul Riparia X Rupestris 101—14, toate celelalte au procentul mai mic de goluri cînd sînt altoite pe Riparia Gloire.

Datele de mai sus nu sînt însă suficiente pentru a ne putea pronunța cu certitudine asupra calității portaltoilor.

Sînt necesare studii amănunțite asupra comportării portaltoilor în diferitele puncte ale podgoriei (cu soluri diferite), cît și asupra comportării soiurilor altoite pe diferiți portaltoi în fiecare punct. Datele experiențelor trebuie să arate nu numai longevitatea soiului respectiv pe portaltoiul altoit, ci și producția cu toate calitățile ei. Numai astfel se va putea stabili cea mai potrivită împerechere între altoi și portaltoi în condițiile date, iar soiurile vor putea arăta calitățile de care sînt capabile la Cotnari.

Cea mai mică economie în efortul și cheltuielile de cercetare poate duce la greșeli mari, a căror remediere ar dura mult.

Iată de ce este necesară înființarea la Cotnari a unei stațiuni de cercetări viticole, sau cel puțin înființarea unui centru la Iași, cu o rază de acțiune mai largă, pentru a cuprinde și această parte.

Această stațiune ar trebui să studieze la Cotnari nu numai portaltoii cei mai corespunzători locului și soiurilor din sortiment, ci și cele mai corespunzătoare metode culturale. Intrucît în prezent lucrările de îngrijire a viilor lasă mult de dorit.

Să nu luăm decît exemplul pe care îl oferă lucrările de tăiere a viei. Vechiul sistem de tăiere cu brațe, potrivit aici viilor pe rădăcini proprii, nu se mai folosește, iar un alt sistem, bine studiat, nu s-a introdus. Tăierea o face fiecare cum îl duce capul. Am găsit aci tăietori care luau în brațe coardele de la butuc, le tăiau pe toate la aceeași înălțime, și apoi mai ciupeau de ici-colo cîte o coardă pentru cepi, fără nici un fel de calcul. Tăierea viei este una din operațiile cele mai importante și de ea depinde atît producția, cît și durata viei. Nu mai vorbim de plivitul lăstarilor, ciupit etc., lucrări care aci nu se fac de loc, sau se fac la întîmplare.

Trebuie studiată de asemenea posibilitatea mecanizării a cît mai multor lucrări, pentru a se rezolva problema brațelor de muncă. Trebuie găsite cele mai rapide și eficace mijloace de combatere a dăunătorilor și în special a manei și se impune o selecție riguroasă a celor mai bune clone locale din soiurile raionate, în special la soiul Frîncușa — Tîrtîra.

De asemenea, se impune adaptarea unei scheme tehnologice de prelucrare a strugurilor și pregătire a vinului.

Problema cadrelor de specialiști, numărul, calificarea lor, cît și sprijinul ce trebuie să li se acorde pentru a-și duce la îndeplinire misiunea, este de asemenea de o importanță deosebită. O atenție deosebită va trebui acordată și cadrelor din sectorul direct productiv. Inginerul, brigadierul, ca și toți cei ce lucrează în viticultură, trebuie să fie foarte bine pregătiți și să-și iubească meseria, să pună suflet în munca lor.

Inginerul conducător al unei secții viticole trebuie să fie neapărat specialist în viticultură, să se ocupe îndeaproape numai de această ramură, să aibă timpul necesar să studieze și să urmărească an de an și zi de zi mersul vegetației, producției și calității. Să aibă în același timp capacitatea și competința de a lua cu toată răspunderea măsuri imediate, în funcție de unele necesități care variază de la caz la caz.

Sarcina unui brigadier nu trebuie să se întindă peste puterile lui, la cîte 80—90 ha de vie, plus alte terenuri, cum este cazul la Vișani. In astfel de condiții, el nu poate urmări și controla satisfăcător munca din sectorul său. Șeful de echipă trebuie să fie calificat și conștient de misiunea lui. Șeful de echipă necalificat, necontrolat în muncă, plătit la normă și necointeresat în rezultatul final nu se interesează de calitatea muncii celorlalți muncitori, fiind preocupat doar să-și îndeplinească norma lui.

Este necesară o delimitare justă a atribuțiilor cadrelor de tehnicieni, cît și o revizuire și completare a cunoștințelor lor de specialitate prin cursuri de scurtă durată. Cred de asemenea că introducerea unui sistem de cointeresare directă, eventual prin coeficienți la rentabilitate, ar avea rezultate pozitive.

O largă acțiune se impune a fi întreprinsă pentru îmbogățirea cunoștințelor viticole ale localnicilor, cu care cercetătorii, ca și inginerii și tehnicienii din producție, vor trebui să colaboreze strîns, învățînd din experiența lor și, în același timp, convingîndu-i să aplice cu încredere și pricepere metode științifice în cultura viței de vie.

In ce privește solul și condițiile de climă, Cotnarul rămîne o comoară în nordul Moldovei, de unde se pot scoate cele mai bune vinuri. Nu trebuie precupețit nici un efort, pentru a pune în valoare această comoară și a reda Cotnarilor faima lor străveche.

Prof. dr. GH. BALȚATU
Institutul agrotehnic Iași

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 760.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I.V. Stalin"